

Vítězný život

1/2016

► **KONGRES SLOVA
ŽIVOTA V GRUZÍNSKU**
reportáž
(16–17)

► **SLUŽBA L'UĎOM
BEZ DOMOVA**
rozhovor
(11–13)

SLOVO ŽIVOTA

John Bevere

ŽI S PERSPEKTÍVOU VEČNOSTI

274 strán, 14 x 21 cm, mäkká väzba

Nech tvoj život stojí za to teraz aj vo večnosti!

Všetci túžime po večnom živote... zamyslel si sa však nad tým, AKO ho stráviš?

Keby si ľudia plánovali pozemský život s rovnakou ľahostajnosťou, s akou sa pripravujú na večnosť, väčšina z nich by sa ocitla na finančnom dne. John Bevere pripomína veriacim, že všetci sa raz postavíme pred Božiu súdnu stolicu, aby sme prijali odmenu, akú si zaslúžime.

Naučme sa žiť s pohľadom upretým na večnosť a objavíme spôsob, ako dať svojej pozemskej existencii hlbší zmysel. Výsledkom bude odmena, ktorá pretrvá naveky.

John Bevere je úspešný spisovateľ a obľúbený rečník. S manželkou Lisou, ktorej knihy si získali čitateľky na celom svete, vedie organizáciu John Bevere Ministries.

9,90 Eur

Carl-Gustaf Severin, Ville Männistö

DAJ NÁM NÁRODY

176 strán, 14 x 19 cm, mäkká väzba

Táto kniha ti ukáže Božie srdce pre misiu a povzbudzuje, aby aj tvoje srdce zahorelo túžbou poslúchnuť Pána v jeho poslaní: „Chodte a kážte evanjelium!“

Ak máte túžbu zapojiť sa do misie a lámete si hlavu nad tým, aké kroky podniknúť, táto kniha vám ukáže, ako na to.

- ◆ Čo znamená misia a čo je Veľké poslanie?
- ◆ Ako zistiť, či som aj ja povolaný?
- ◆ Ako získať srdce, ktoré horí pre misiu?
- ◆ Čo robiť na misijnom poli?

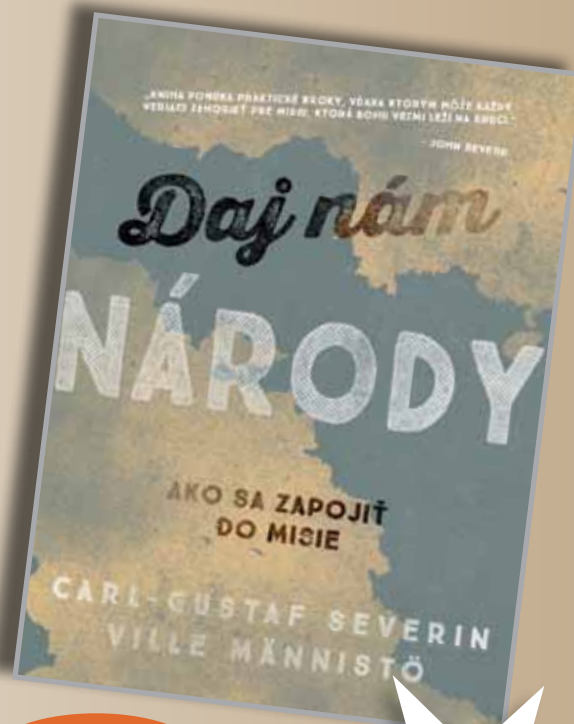
Carl-Gustaf Severin spolu s manželkou Monikou pôsobia v zbore Slovo života vo švédскеj Uppsale už od roku 1989.

Carl-Gustaf je zaniateným misionárom a za posledných 30 rokov precestoval 60 krajín, v ktorých hlásal evanjelium.

Ville Männistö sa aktívne zapája do misií od roku 2005.

S manželkou Johannou žili dlhé roky v Ázii.

Ville pravidelne vyučuje na biblických školách a záleží mu na výchove novej generácie misionárov.

**do 15.5. len
5,90 Eur**

**KNIHA
VYCHÁDZA
1.5. 2016**

VÝHODNÁ AKCIA

Ak si do 15. mája 2016 objednáte knihu **DAJ NÁM NÁRODY** cez eshop na www.slovozivota.sk alebo si ju kúpite počas našej konferencie 13.-15.5. alebo v našom kníhkupectve na Tomášikovej 30, dostanete ju za zvýhodnených **5,90 Eur** (neskôr 7,90 Eur). Tel: 02-20929311. Posielame na dobierku za 2 Eurá.

OBSAH

LEBO JE VIAC TÝCH, KTORÍ SÚ S NAMI...

SKUTOČNÝ PRÍBEH

SYNOVCOVCI

str. 4–5

NOVÁ KNIHA

Ži s perspektívou večnosti

John BEVERE

str. 6–7

AKTUÁLNA REPORTÁŽ

Pamätný deň holokaustu

Rozhovor s izraelským veľvyslancom

str. 8–10

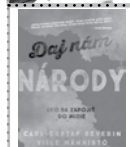
SLUŽBA

Ľudia bez domova

Rozhovor s Ankou

DEBNÁROVÁ

str. 11–13

NOVÁ KNIHA

Daj nám národy

**Carl-Gustaf SEVERIN
a Ville MÄNNISTÖ**

str. 14–15

REPORTÁŽ

**Kongres Slova života
v Gruzínsku**

Peter Čuřík

str. 16–17

POVIEDKA

Maratón duše

Martin HUNČÁR

str. 18–19

MISIA

Misia v Allahabade

str. 20

HISTÓRIA KREŠTANSTVA

Ján Kalvín

Švajčiarska reformácia

str. 21

INZERCIA

Biblická škola Brno

**Návšteva M. Vaněka
v Bratislave**

str. 22

Sýrsky kráľ raz vytiahol do boja proti Izraelu. Napriek tomu, že porady so svojimi najbližšími mali štatút najvyššieho utajenia, izraelský kráľ jeho plány vždy včas odhalil. Sýrsky panovník bol presvedčený, že niekto z ich vojska musí byť zradcom, až mu jeden z generálov povedal: „Nie, môj pán kráľ, ale prorok Elizeus, ktorý je v Izraeli, oznamuje izraelskému kráľovi slová, ktoré ty hovoríš vo svojej ložnici“ (2. Kráľ 6). A tak sa celé sýrske vojsko vybralo do bezvýznamného Dotánu len preto, aby zajalo jedného muža, ktorý chodil s Bohom.

Skoro ráno, keď Elizeus učeník Geházi pozrel von oknom, nemohol uveriť svojim očiam. Všade naokolo boli vozy, kone a armáda úhlavného nepriateľa, ktorá neúprosne obkľúčovala ich príbytok. Nebolo úniku. V panike utekal zobudiť svojho pána slovami, ktoré možno niekedy vyšli aj z tvojich úst: „Ach, môj pane, čo budeme robiť?“ Strach je desivý nepriateľ. Dokáže paralyzovať naše myslenie a obmedziť našu bojaschopnosť na minimum. Geházi bol typickým predstaviteľom človeka, ktorý žije iba podľa toho, čo sa vidí. No Elizeus bol iného ducha. Odpovedal mu: „Neboj sa, lebo je viacej tých, ktorí sú s nami, ako je tých, ktorí sú s nimi“. Možno to na prvý pohľad znie ako plytké povzbudenie alebo chabá iskierka nádeje tesne pred porážkou. Ale Elizeus sa túto vetu nenaučil v knihách o úspechu. On naozaj VIDEL Božiu armádu, ktorá obkolesovala armádu nepriateľa. Modlil sa: „Hospodine, prosím, otvor jeho oči, aby videl! Vtedy otvoril Hospodin oči služobníka, a videl a hľa, vrch bol plný koní a ohnivých vozov okolo Elizea“. Viera nie je len dúfanie v lepší zajtrajšok. Viera začína videním Božej reality! Z Božieho hľadiska nás je vždy viac, ako tých, ktorí sú v tábore nepriateľa, a to bez ohľadu na to, aký veľký ten tábor je. Spolu s Bohom si vždy vo väčšine.

Žijeme v pohnutej dobe, kedy sa naše horizonty plnia mnohými vojska-

mi. Nepopierame realitu. Elizeus nevedol Geháziho k tomu, aby ignoroval existenciu sýrskeho vojska. Ale vďaka Bohu, existuje aj realita toho, čo sa nevidí: „keď nehľadíme na veci, ktoré sa vidia, ale na veci ktoré sa nevidia. Lebo veci, ktoré sa vidia, sú dočasné; ale tie, ktoré sa nevidia, sú večné“ (2Kor 4:18). Zdá sa, akoby sa Božia moc prejavovala ešte viac práve vtedy, keď prechádzame životnými skúškami. Niekto raz definoval Božiu matematiku touto rovnicou: 3+oheň=4. Myslel tým na Sadracha, Mezacha a Abednéga v rozpálenej peci. Práve vtedy, keď sa ocitli uprostred ohňa, pripojil sa k nim niekto, podobný synovi bohov. Bol to Ježiš. Nakoniec ich z tejto skúšky vyviedol v takom triumfálnom víťazstve, že na nich neprešiel ani len zápach dymu ohňa.

Ako otec, vždy nad svojimi deťmi hovorím dobré slová. Milujem ich a chcem, aby vedeli, že to v živote dotiahnu ďaleko. Hovorím im: „Tebe sa bude v živote dariť“, alebo: „Keby som si mohol vybrať synov, vybral by som si vás“, alebo cítujem z filmu *Hľadá sa Nemo*: „Si neskutočný!“ Nedávno som čítal knihu *Greater* od Stevena Furticka, ktorý robí to isté. Niekedy dokonca pridá: „Ty si génus!“ Raz však započul, ako sa jeho chlapci hrali a starší dirigoval mladšieho, ktorý sa ohradil: „Prečo musí byť vždy po tvojom?“ Ten mu odpovedal: „Lebo som génus!“ Otec si vtedy uvedomil, že potrebuje so synom v múdrosti porozprávať. Vzal ho na bok a povedal mu: „Synu, takto nemôžeš hovoriť pred inými. To znie pyšne. Ale vieš čo? Keď sa ťa niekedy niekto opýta, či si chytrý chlapec, povieš mu: „Môj otec hovorí, že som chytrý“. Alebo keď sa ťa spýtajú, či niečo dokážeš, povieš im: „Môj otec si myslí, že áno“. Chcem ťa povzbudiť tými istými slovami. Ak čelíš presile alebo skúškam života, neboj sa povedať: „Môj otec si myslí, že na tom mám a zvíťazím“. Nezabudni na Božiu realitu toho, čo sa nevidí. Lebo je viac tých, ktorí sú s nami, ako tých, ktorí sú proti nám!

Peter Čuřík

Fotka na titulke: Apoštolský tím Word of Life International (WOLI)

Autor fotografie: Rune Borgsö

V Bohu sme našli skutočný pokoj a radosť

SYNOVCOVCI

Majú tri deti a všetci spoločne nasledujú Pána. Tento rok sa sťahujú z malého domčeka v Bratislave do nového v Budmericiach. Pravidelne ich vídame na bohoslužbách Slova života v Bratislave. Pavol vedie firmu, ktorá sa zaoberá tepelnými čerpadlami (kúrenie a chladenie) a Erika má doma plné ruky práce s troma malými deťmi. Odovzdali sa Bohu ešte ako tínedžeri a dodnes sú za to veľmi vd'ační.

PAVOL

Rodičia nás odovzdali do Božích rúk

Narodil som sa milujúcim rodičom v Komárne ako piate dieťa zo šiestich. Rodičia nás vo viere odovzdali do Božích rúk. Chodili sme pravidelne na bohoslužby, získal som schopnosť rozlíšiť medzi dobrom a zlom, ale vnútorne som nebol premenený. Snažil som sa žiť morálne, ale príbehy z Biblie sa sta-

Zrazu som počul, ako mi vnútorným hlasom hovorí: „Pozerať sa na Mňa, a nie na ľudí!“

li pre mňa nezaujímavými. Počúval som ich od detstva a boli pre mňa opočúvané. Môj otec bol kazateľom na južnom Slovensku a popritom aj pracoval. Napriek tomu, že naša rodina na istý čas prestala navštevovať kresťanské zhromaždenia, keď som bol ešte chlapec, Boh sa nám deťom v tom čase začal dávať osobne poznať. Môj najstarší brat Peter sa ako prvý viditeľne a radikálne obrátil k Bohu. Raz prišiel domov v plači, pretože zažil realitu duchovného sveta, a to ho viedlo ku zmiereniu sa s Bohom. Mamka bola s ním do rána hore a brat len plakal a vyznával svoje hriechy. Aj na mňa toho bolo

priveľa, v tú noc som takmer nespál. Hneď na druhý deň som však videl, že je novým človekom. Začal pracovať v Bratislave, na víkendy chodieval domov a mal niečo, čo mne chýbalo, stretnutia s ním vo mne roznecovali túžbu po Bohu.

Ako som na tábore nečakane stretol Boha

Cez leto som išiel na istý kresťanský mládežnícky tábor s nádejou, že tam zažijem niečo podobné. Niesol sa v duchu zába-
vy, hier a návštev krčmy. Nebol som stotožnený s chodom tábora, keďže mi v ňom chýbal duchovný rozmer. V jeden večer sme boli všetci mladí a vedúci v spoločenskej miestnosti a mohli sme sa podeliť o svoje dojmy. Osmelil som sa a jasne vyjadril, kvôli čomu som tam prišiel a povedal, že to nena-
chádzam. Jeden z vedúcich namietol, že sme si prišli oddýchnuť a nie modliť sa a spievať haleluja. Sklamanie z toho, čo povedal ma nútilo ísť preč, postavil som sa a šiel do miestnosti, kde som mohol byť sám. Začal som plakať a volať k Bohu. Povedal som mu: „Ak mám mať takýto postoj ako veriaci, tak nechcem byť ani veriaci v Boha.“ Zrazu som počul, ako mi vnútorným hlasom hovorí: „Pozerať sa na Mňa, a nie na ľudí!“ Rozplakal som sa ešte viac a moje vnútro sa začalo naplňovať Božou láskou. Prijal som Ježiša a na moje prekvapenie sa

miestnosť naplnila ďalšími ľuďmi, ktorí prežili veci podobne. Ešte o tretej nadržanom sme spoločne chválili Pána a ďakovali mu za všetko, čo pre nás urobil. Nevníмали sme čas, bolo to niečo nádherné. Chcel som všetkých vyobľadovať, aj tých, ktorí sa vysmiali duchovnému obsahu tábora.

Boh mi daroval nádhernú rodinu

Odvtedy som začal evanjelium prinášať spolužiakom, učiteľom, jednoducho všade, kde sa vyskytla šanca. Túžil som po tom, aby aj iní mohli zažiť to, čo ja. Medzitým som sa spriatelil s Erikou. Bolo to náročné, ja som žil v Marcelovej pri Komárne a ona v Košiciach. Náš čistý vzťah bol však po celé štyri roky veľkým svedectvom pre našich spolužiakov, pretože sme svoj život postavili na skale. Po škole, v roku 2007, sme ešte boli ako také dospelé detičky, najmä ja :-), ale zobrali sme sa a prvé výročie sme oslavovali už s mesačným bábätkom Noelkom.

V roku 2010 prišla na svet Rebeka a v roku 2014 sa nám narodil Daniel. Sú to naše tri drahé deti, ktoré sme dali pod Božiu ochranu a je našou túžbou, aby sa raz s plným vedomím rozhodli nasledovať Pána Ježiša Krista. Noelko je šikovný druháčik a futbalista. Rebeka je naše veselé a šikovné dievčatko, od septembra bude prváčka. Danielko už začína rozprávať, je veľmi učenlivý, veselý a máme z neho veľkú radosť.

Dobrodružstvo na biblickej škole

V roku 2008, po tom, ako sa nám narodilo prvé dieťa, sme vnímali, že máme ísť na dennú biblickú školu Slova života do Bratislavy. Chceli sme niečo praktické a naše očakávania sa naplnili. Každý deň sme mohli uplatňovať v praxi to, čo sme sa naučili. Pre nás to bol odvážny krok viery. Keď sme prišli, mali sme peniaze len na zaplatenie nájmu, kaucie a na jedlo na mesiac. Vedel som, že mám byť aktívny, pracovitý a máme spoločne veriť Bohu. S Erikou sme sa rozhodli, že si od nikoho počas biblickej školy nepožičiame peniaze. Bolo by to na niekoľko strán, ak by som mal vymenovať všetky konkrétne odpovede na modlitby a svedectvá o tom, ako sa o nás Pán postaral.

Po biblickej škole som pokračoval v podnikaní, ale už intenzívnejšie a odvážnejšie. Učím sa v podnikaní Bohu dôverovať, lebo som zistil, že on môjmu podnikaniu a plánovaniu rozumie najlepšie. Delím sa s ním o svoje radosti, ale aj starosti. Niekedy idú veci hladko, inokedy ťažšie. O to viac som si uvedomil, že naozaj potrebujem Jeho múdrosť, aby som obstál. Som Bohu vďačný za všetko, za všetky víťazstvá a priaznivé okolnosti, ale aj za tie ťažšie, pretože tie ma posúvajú dopredu.

Vieme, že ten pravý pokoj nájdeme len v Ňom, v Pánovi sme našli svoju identitu, spolu s Ním zažívame radosť a zmysel nášho bytia už tu na zemi. Verím, že nás čakajú ešte veľké veci a dobrodružstvá, ktoré budú mať svoju hodnotu aj na večnosti.

ERIKA

Pán Boh ma hľadal na sídlisku

Narodila som sa v Košiciach ako posledná z troch súrodencov. Môj otec bol ateista a mamina katolíčka. Bola som pokrstená ako bábätko a ako malá chodievala aj do kostola. Na jednej strane ma to nudilo, istým spôsobom sa mi však tá atmosféra aj páčila. Neskôr sme na omše chodievali len nepravidelne, stále som však verila, že Boh existuje. Žila som s vedomím, že Boh ma vidí a presne vie, čo robím.

Keď som mala 10 rokov, všimla som si počas letných prázdnin na bráne paneláku oznam o akcii pre deti zo sídliska, ktorú organizovala Bratská jednota baptistov. Chodievala som tam každý deň s kamarátkou a bratom a veľmi sa nám páčili hry, súťaže, piesne a príhovory o Bohu. Na konci týždňa sme si

Žila som s vedomím, že Boh ma vidí a presne vie, čo robím.

vymenili kontakty a sľúbili nám, že nám budú písať aj volať. Tak sa aj stalo. Odvtedy nás každé leto pozývali na týždňový tábor a veľa sa nám tam venovali. Ako štrnásťročná som začala baptistický zbor pravidelne navštevovať aj so svojim bratom a chodiť na mládež. Našla som si tam veľa priateľov a cítila som sa medzi nimi veľmi dobre.

Nevedela som zastaviť potoky slz

Keď som mala 15 rokov, na mládežníckom tábore sa ma Boh veľmi silno dotkol. Plakala som a hanbila som sa pred ostatnými, že to tak silno prežívam, ale nevedela som zastaviť potoky slz, ktoré očisťovali moju dušu. Tam som sa odovzdala Bohu a zistila, že aj ostatní plačú od radosti. Spolu so mnou sa tešili, že som prijala Ježiša Krista do svojho srdca. Zmenili sa moje priority, hodnoty aj vzťahy. Svoj voľný čas som trávila s mládežou. Pomáhala som aj v organizácii Otcovo srdce, ktorá slúžila v detských domovoch, domovoch sociálnych služieb a medzi Rómami. Veľmi ma to bavilo a naplňovalo. Som veľmi vďačná Bohu, že som sa znova narodila v takom mladom veku, a nemusela som zakúsiť veľa zlého v období dospievania.

Som šťastnou mamičkou

Pokrstiť som sa dala v sedemnástich. V tom čase som spoznala aj svojho manžela, s ktorým sme sa po štyroch rokoch chodenia na diaľku aj vzali. Začínali sme veľmi skromne, ale boli sme šťastní, že môžeme byť konečne spolu. Naše rozhodnutie vziať sa v tak mladom veku sme nikdy neoľutovali. Vždy sa dobre pobavíme pri prezeraní našich svadobných fotografií, keď sme boli ešte „deti“. Mojou prácou je starať sa o naše tri vzácne deti a túžbou vidieť, ako z nich vyrastú ľudia, ktorí budú poznať a nasledovať svojho Stvoriteľa Pána Ježiša Krista. Som Bohu veľmi vďačná za to, že sa nám obom dal osobne spoznať.

Ži s perspektívou večnosti

John BEVERE

Keby si ľudia plánovali pozemský život s rovnakou ľahostajnosťou, s akou sa pripravujú na večnosť, väčšina z nich by sa čoskoro ocitla na mizine. John Bevere nám pripomína, že všetci sa raz postavíme pred Božiu súdnu stolicu, aby sme prijali odmenu, akú si za svoj život zaslúžime. Keď sa naučíme žiť s pohľadom upretým na večnosť, náš pozemský život nadobudne ešte hlbší zmysel. Začneme žiť výnimočné životy a konečným výsledkom bude odmena, ktorá pretrvá naveky. Ďalšie podrobnosti nájdete na str. 2 tohto čísla, prinášame vám úryvok z jednej kapitoly. Kniha je už v predaji, žiadajte ju u svojich kníhkupcov.

VEČNÝ SÚD

Boh na začiatku stvorenia určil deň súdu (Sk 17:31). V tento deň nebude ľudom zjavená nová pravda, ale všetky veci sa budú posudzovať podľa toho, čo Boh už zjavil. V onen deň nás bude súdiť Slovo Božie, ktoré je teraz všetkým k dispozícii. Ono je večné a nemenné. Neexistujú preň žiadne výnimky, obmeny, úpravy. Nemali by sme teda vedieť, čo Boh hovorí, a žiť podľa toho? Nestačí sa iba domnievať, že vieme, čo povedal.

Rozsudok, ktorý bude v ten deň nad nami vyneseny, bude *večný* (Žid 6:2). O tom, ako prežijeme večnosť, sa rozhodne na základe toho, či sme žili v súlade s večným Božím slovom! Toto rozhodnutie sa nikdy nezmení, pretože Písmo ho nazýva *večným súdom*.

Neveriaci, ale aj mnohí veriaci sa vôbec nezamýšľajú nad tým, že sa tento deň blíži. Uverili klamlivým tvrdeniam, ktoré sa nezakladajú na Biblii. Myslia si, že Boh bude na miskách váh vážiť ich dobré a zlé skutky a ak tie dobré prevážia, pôjdu do neba. Iní, ktorí tvrdia, že sú znovuzrodení, sa domnievajú, že sa neocitnú pred Ježišom ako Sudcom, pretože Ho prijali za svojho Spasiteľa. Veria, že sa na nich nevzťahuje žiadna forma súdu. Budú však veľmi prekvapení. Sú aj takí, ktorí veria, že Boh im všetko od-

pustí a spoliehajú sa na Bibliu nepodložené milosrdenstvo.

Ani jeden z týchto názorov sa nezhoduje s učením obsiahnutým v Novej zmluve. Tieto a im podobné tvrdenia, vytvorené ľudskou predstavivosťou, sú dočasné a v onen deň neobstoja. Osobne si myslím, že väčší šok zažijú kresťania, nie neveriaci.

Môžete mať stopercentnú pravdu, a predsa sa z pohľadu večnosti totálne mýliť.

Dôvera v deň súdu

Pred súd nemusíme predstúpiť so strachom, ale s dôverou:

„Božia láska nám dáva istotu, že sa nemusíme báť jeho súdu, lebo sa usilujeme uvádzať do života jeho lásku“ (1Jn 4:17, pr. Nádej pre každého).

Z tohto verša vyplýva, že kľúčom k dôvere v súdny deň je Božia láska, ktorá sa v nás zdokonaľuje, dozrieva. V tomto bode však mnohí veriaci robia chybu. Božiu lásku vnímajú vo svetle pomínutelnosti, nie večnosti. Spoločnosť obdivuje istú formu lásky a dobroty, ktoré sú však v protiklade s Božou láskou. Uvediem niekoľko príkladov.

„Máme sa veľmi radi a plánujeme sa vziať.“ To je častá výhovorka dvoch

ľudí, ktorí spolu sexuálne žijú mimo manželstva. Ide o hriech, aj keď sa títo dvaja nakoniec zosobášia. Často som však svedkom toho, že tí, ktorí toto vyhlasujú, sa nakoniec nevezmú. Zabudli na jasné napomenutie: *„Manželstvo nech majú všetci v úcte a manželské lôžko nech je nepoškvrnené, lebo smilníkov*

„Môžete mať stopercentnú pravdu, a predsa sa z pohľadu večnosti totálne mýliť.“

a cudzoložníkov bude súdiť sám Boh“ (Žid 13:4). Biblia nehovorí, že Boh bude súdiť iba „smilníkov a cudzoložníkov, ktorí nechodia do kostola.“ Súd sa vzťahuje na všetkých, ktorí praktizujú takýto životný štýl.

„Viem, že to nebola úplná pravda, ale vďaka tomu uzavrieme obchod a každý nakoniec dostane férovú čiastku.“ Podnikatelia si často takýmto spôsobom zaistujú zákazky. Aby klienta donútili urobiť krok, mierne pozmenia fakty. V prvom rade ide o hriech klam-

stva a v druhom rade z takého obchodu zvyčajne vyťaží iba jedna strana. Takíto podnikatelia zabudli na varovanie: „*Všetci klamári budú mať podiel v jazeru horiacom ohňom a sírou; to je druhá smrť*“ (Zj 21:8).

„Čo je pravda, nie je hriech.“ Takto sa mnohí ospravedľujú, keď ohovávajú svojho kolegu, známeho, nadradeného atď. Môžu sa správať tak, ako by ich k tomu poháňala láska alebo starosť o danú osobu, ale aj tak ide o ohováranie. V skutočnosti môžete mať sto-percentnú pravdu, a predsa sa z pohľadu večnosti totálne mylíť. Spomeňte si na Noemovho syna Cháma, ktorý svojich bratov pravdivo informoval o tom, že sa ich otec opil a leží v stane nahý. Napriek tomu padla na jeho rod kľatba, pretože svojho otca znevážil. Tí, ktorí ohovávajú a hanobia iných, zabudli na výstrahu veriacim: „*Nežalujte, bratia, na seba navzájom, aby ste neboli súdení. Ajhľa, sudca stojí pred dvermi!*“ (Jk 5:9).

Prikladov je mnoho, ale ich spoločným menovateľom je skutočnosť, že sa protivia večnej Božej vôli. Desí ma to, že ľudia s takýmto životným štýlom a zdanlivo neškodnými vyjadreniami často navštevujú nejaký zbor, navonok vystupujú veľmi láskavo a ostatní ich považujú za vzorných občanov. Ale ako obstoja v porovnaní s kritériami večnosti? Apoštol Ján vo svojom liste dáva odpoveď na otázku, ako v sebe zdokonaľiť Božiu lásku:

„*Kto hovorí: Poznám ho, ale nezachováva jeho prikázania, je klamár a niet v ňom pravdy. Ale kto zachováva jeho slovo, v tom sa Božia láska stala naozaj dokonalou*“ (1Jn 2:4-5).

Pripomeňme si, že je to práve dokonalá Božia láska, vďaka ktorej sa môžeme s dôverou postaviť pred svojho Sudcu. Apoštol Ján jasne hovorí, že Božia láska sa v nás stáva dokonalou vtedy, keď zachováme Jeho prikázania, a nie keď sa správame dobre v očiach spoločnosti. Nezabudnime, že Evu nevábila zlá časť stromu poznania dobra a zla, ale dobrá! „*Žena videla, že by bolo dobré jesť zo stromu, lebo strom je na pohľad lákavý a na získanie múdrosti vábivý*“ (1M 3:6, dôraz pridaný autorom). Existujú veci, ktoré sú v ľudských očiach dobré a lákavé, ale protivia sa večnej

Božej láske. Nie sú večné a nepretrvávajú.

Písmo tiež učí, že nemôžeme dodržiavať iba určité percento Božích prikázaní a domnievať sa, že v súdny deň sa pred Pána budeme môcť postaviť so smelou dôverou. Božia láska sa v nás stáva dokonalou iba vtedy, keď dôsledne dodržiavame celé Písmo. Preto nám Boh ponúka milosť; ona nám dáva silu žiť podľa Božieho slova tak, ako sa to Hospodinovi páči. „*A tak keďže prijímame neotrasiteľné kráľovstvo, zachovávejme si milosť a pomocou nej slúžme Bohu s úctou a bážňou, aby sme sa mu páčili*“ (Žid 12:28).

Podstatné je vedieť, po čom túži Kráľ, nie to, čo sa zdá byť dobré z pohľadu ľudskej spoločnosti. Preto nám Boh hovorí: „*A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé*“ (Rim 12:2). To, čo sa môže zdať dobrým v našej kultúre, môže byť urážkou večných Božích túžob.

Uvediem príklad. Práve sa nachádzam v hoteli v Singapure, kde budem kázať takmer 22-tisícim ľuďom. V tejto krajine som bol už veľa ráz. Niekoľko-

„Všetci sa raz postavíme pred najvyšší súd vo vesmíre, ktorého rozsudok bude mať večnú platnosť.“

krát som navštívil aj Holandsko, kde nie je protizákonné mať doma marihuanu. Ľudia ju môžu legálne fajčiť a nie sú za to právne stíhaní. Ak by vás však s malým množstvom drogy (a ide skutočne o veľmi malé množstvo) pristihli v Singapure, zatkli by vás a prísne potrestali. Ak u vás nájdú určitý druh drogy, hrozí vám smrť obesením! Po prilete do krajiny vás hneď na vstupnej karte, ktorú musíte vypísať, varuje nápis: „*Priekupníci s drogami budú podľa singapurských zákonov potrestaní smrťou*.“

Predstavte si, že mladý Holanďan, ktorý pravidelne fajčí marihuanu, prí-

de do Singapuru a ponúkne cigaretu niekomu miestnemu: „Počuj, toto je skvelá vecička. Upokojí ťa a zabudneš na všetky starosti. Vezmi si.“

Okamžite ho zatknú a mladík je v šoku. „Prečo ma zatýkate?“ To je prvá otázka, ktorú vyhrkne na policajtov. Nadíde deň súdu. Holanďan sa postaví pred sudcu a je presvedčený, že ide o nedorozumenie. Sudca ho však vyhlasuje za vinného a oznamuje mu výmer trestu.

Muž šokovane odpovedá: „Ctihodnosť, v krajine, z ktorej pochádzam, je povolené fajčiť marihuanu a ponúkať ju iným.“

Sudca na to reaguje: „Nie ste v Holandsku, ale v Singapure a tu je to protizákonné!“

Mladíkova sebadôvera splasla ako bublina; už sa nemá o čo oprieť. Pred najvyšším súdom tej krajiny ho nemá kto obhájiť.

Všetci sa raz postavíme pred najvyšší súd vo vesmíre, ktorého rozsudok bude mať *večnú* platnosť. V ten deň bude mnoho ľudí prekvapených. A čo vy, ste pripravení? Božie slovo hovorí, že sa pred Sudcu sveta môžeme postaviť s dôverou. Cieľom tejto knihy je pomôcť vám pripraviť sa na to. Keby sa spomínaný mladý Holanďan pred vstupom do Singapuru oboznámil s miestnymi zákonmi, bol by sa vyhol prísne trestu. O čo skôr sa my potrebujeme pripraviť na onen deň, keďže rozhodnutia Sudcu budú platiť naveky?

Svetový pamätný deň holokaustu

J. E. Zvi Aviner Vapni,
veľvyslanec štátu Izrael
na Slovensku

Každoročne chceme na prelome januára a februára vyjadriť svoj nesúhlas s rastúcim antisemitizmom vo svete a zároveň vyjadriť našu solidaritu s tými, ktorí stratili svojich blízkych v najtemnejšej hodine európskej histórie, ktorú voláme holokaust. „Najlepším spôsobom, ako si uctiť pamiatku obetí holokaustu, je uistiť sa, že Židia môžu dnes žiť v Európe v bezpečí!“ povedal na úvod pastor Peter Čuřík, ktorý podujatie moderoval spoločne s Petrom Švecom, riaditeľom ICEJ.

Židovské piesne už tradične pripravila Danko Vráblová s hudobnou skupinou Slova života. Cez prestávku sme si pochutnali na špecialitách zo židovskej kuchyne a hneď potom sa ešte horlivo prihovárali za Izrael a Blízky východ, za mladých, za vzdelávanie na školách, za pokoj pre Jeruzalem. Akciu v celoeurópskom meradle zastrešuje Európska koalícia pre Izrael, v Bratislave sme v jej rámci pozvali aj vzácného hosťa. Bol ním nový veľvyslanec štátu Izrael, J.E. Zvi Aviner Vapni, ktorý u nás pôsobí od roku 2015. Tešil sa, že nás mohol navštíviť, a my tiež, že sme ho mohli bližšie spoznať. Mal podnetnú prednášku na tému holokaust a moderný Izrael dnes. Veľmi zaujímavé a aktuálne boli aj jeho odpovede na otázky, ktoré sme mu položili.

Predstava o realite na Blízkom východe je úplne prekrútená

ROZHOVOR S IZRAELSKÝM
VEĽVYSLANCOM

Na Slovensku ste okolo troch, štyroch mesiacov, aké sú vaše dojmy zo Slovenska a Slovákov?

Krátko pred svojím príchodom na Slovensko som zistil, že mám slovenské korene, ktoré siahajú do Nového Mesta nad Váhom i Bratislavy. Aj kvôli tomu je môj vzťah k Slovensku ešte osobnejší. Ľudí na Slovensku vnímam ako veľmi pozitívnych a priateľských, zatiaľ som sa nestretol s náznakmi protiizraelských nálad a ani otvoreným prejavom antisemitizmu alebo nevraživosti. Naopak, Slovensko považujeme za jednu zo spriatelnených krajín v rámci EU, čo nie je samozrejmosť, pretože v mnohých krajinách Európskej únie sú na Izrael rôznorodé názory.

Mohli by ste nám prezradiť, kde ste pôsobili pred svojím príchodom na Slovensko?

Na začiatku deväťdesiatych rokov som pôsobil v Bulharsku, kde som strávil tri roky. V Spojených štátoch som pôsobil na dvoch konzulátoch. Medzitým som bol aj doma v Izraeli, ale celé moje pôsobenie sa sústreďovalo na Severnú Ameriku. V roku 2007 som sa rozhodol prijať post veľvyslanca na Filipínach, kde som pôsobil 4 úžasné roky. Bol to môj

Celý Blízky východ je v troskách a nie je to kvôli Izraelu.

vstup do Ázie. Na Filipínach som nezažil nejaký veľký kultúrny šok, vzhľadom na to, že sa jedná o krajinu vyznávajúcu katolícke náboženstvo. Práve tam som však nahliadol do spôsobu fungovania ázijských krajín, čo bolo prínosné nielen pre mňa, ale aj pre celú moju rodinu. Následne som sa znovu vrátil do Izraela na oddelenie špecializované na Severnú Ameriku a potom som dva roky pôsobil v kancelárii ministerského predsedu ako diplomatický poradca.

V Amerike ste sa stretli s pomerne veľkým množstvom evanjelikálnych kresťanov, ktorým ste prednášali. Ako by ste vy, ako Žid, opísali svoj postoj ku kresťanom?

V Amerike som navštívil veľké i malé zbory, prednášal som stovkám i tisícom kresťanov. Mnohé z cirkví boli evanjelikálne a podporujú Izrael. Považujem to za nádherný fenomén. Keď som prišiel na Filipíny, oslovila ma skupina ľudí, ktorí povedali: „Chceli by sme s vami osláviť šesťdesiate výročie vzniku štátu Izrael.“ Veľmi som oceňoval, že aj keď sami neboli Židmi, chceli si takto pripomenúť vznik nášho štátu. Povedali, že môžem očakávať niekoľko tisíc hostí. No keď som prišiel na samotnú akciu, zistil som, že sa ich zhromaždilo až 14 000! Bolo to úžasné. Evanjelikálni priatelia Izraela existujú na rôznych miestach, sú nadšení, vyjadrujúci podporu a myslím, že vďaka svojmu presvedčeniu rozumejú tomu, že štát Izrael má právo na svoju existenciu. Židovský národ bol prenasledovaný, mučený a zabíjaný celé stáročia. Je to len Božou mocou a odhodlaním ľudí, ktorí vložili obrovské úsilie

a v mnohých prípadoch aj obetovali vlastné životy, že mohla vzniknúť malá, ale nezávislá krajina. Preto nikto nemá právo tvrdiť, že tento štát nesmie existovať.

Čo si myslíte, prečo ešte stále existuje antisemitizmus, napríklad tu, v Európe, aj napriek tomu, čo sa udialo počas druhej svetovej vojny? Ako to vnímate z pohľadu Žida?

Musíme si priznať, že antisemitizmus je v Európe veľmi hlboko zakorenený. Tie korene sú naozaj hlboké a siahajú do ďalekej minulosti. Po druhej svetovej vojne si mnohí ľudia uvedomili, že takýto postoj nie je prijateľný. Otvorene prejať antisemitizmus sa stalo spoločensky neprijateľným. Antisemitizmus sa pretransformoval na protiizraelský postoj. Najzarážajúcejšie je, že ak by ste sa ľudí pred desiatimi rokmi spýtali, čo by prispelo k zlepšeniu celosvetovej situácie, tak by povedali, že jediným riešením je ukončenie konfliktu medzi Izraelom a Palestínou. Teraz vidíme, že to tak nie je. Celý Blízky východ je v troskách a nie je to kvôli Izraelu. Dôvodom sú konflikty medzi sunitmi a šíitmi, medzi Iráncami a Saudmi, medzi nimi a Turkami. S nami to nemá nič spoločné. Celá oblasť je v ohni, no i napriek tomu, čo ľudia vidia na vlastné oči, nedokážu zmeniť svoje zmýšľanie. Niektorí z nich sú úprimne presvedčení, že ich kritika je oprávnená, ale mnohí z nich sú motivovaní odvekou nenávisťou. Treba ľuďom otvoriť oči a ukázať fakty, aby sa mohli zbaviť predsudkov. Nie je to jednoduchá úloha. Myslím si však, že v súčasnosti si už aj niektorí ľudia v Európe uvedomujú, že mnohé európske štáty stratili orientáciu v postojoch k Blízkemu východu a Izraelu.

Ste diplomat, čo by sme si podľa vás ako občania mali všimnúť, na čo by sme mali dávať pozor. Mali by sme na našu vládu vyvíjať tlak, aby pri hlasovaniach v Bruseli nešli proti Izraelu?

Slovensko je jedna z priateľských krajín v rámci EU a nemáme medzi sebou žiadne významné rozpory. Keď sa stretávam s predstaviteľmi vlády, zvyčajne sa na väčšine záležitostí zhodneme, čo robí moju prácu u vás o čosi jednoduchšou. Niektorí moji kolegovia také šťastie nemajú. Mali by ste pokračovať v tom, čo už robíte – nechajte zniesť svoj hlas. Nech vaši vládni predstavitelia jasne vedia, že existuje úprimná, vierou podložená podpora Izraela. My sa vynasnažíme, aby naša spolupráca bola zmysluplná, aby sa rozvíjali obchodné

vzt'ahy, aby sme sa vzájomne lepšie spoznali – Slováci Izraelčanov, Izraelčania Slovákov. To je naša spoločná úloha.

Aké sú najhorúcejšie témy, ktoré momentálne riešite?

Jednou z nich je aj označovanie produktov vyrobených v Judsku a Samárii. Palestínčania chcú vyvíjať tlak na Izrael tým, že na nás tlačia cez Európsku úniu. Myslia si, že s nami nebudú musieť vyjednávať. Priame vyjednávania sú zložité a obe strany sa musia niečoho vzdať.

Nedávno jedna z najúspešnejších izraelských firiem s názvom Sodastream, ktorá úspešne predáva svoje výrobky po celej Európe, bola nútená kvôli označovaniu svojich výrobkov zatvoriť továreň neďaleko Jeruzalema a presunúť ju do Negevu. Výsledkom bolo, že Palestínčania prišli o zamestnanie. Teraz sú to Beduíni, žijúci v južnej časti Izraela, ktorí dostali príležitosť nahradiť ich.

Dennodenne čelíme skutočnosti, že obraz Blízkeho východu je pokrivený. Prednedávnom mladá policajтка kráčala popri Damašskej bráne v Starom meste Jeruzalema a sprevádzali ju dvaja kolegovia. Všimla si, že na zemi sedia ľudia

Je to paradox, v Iraku sa dejú zverstvá, ale Európanov najviac zaujíma, či si niekto z Izraela pristaví k svojmu domu ďalší dom, alebo mu pribudne balkón...

poobliekani v hrubých kabátoch i napriek tomu, že bolo horúco, a tak k nim pristúpila a požiadala ich, aby sa identifikovali. Vtom jeden z nich spod kabáta vytiahol zbraň a zastrelil ju. Nasledovala prestrelka, pri ktorej boli títo traja Palestínčania zastrelení a ďalší policajt a policajтка utrpeli zranenia. CBS News informovali, že traja Palestínčania sa stali obeťami ďalšej vlny násilností. Ak sa verejnosť dozvie, že traja Palestínčania zahynuli pri ďalšej vlne násilností, tak zrazu nie je nikto ani dobrý, ani zlý, je len násilie a ľudia zomierajú z nevysvetliteľných dôvodov. Takže predstava o realite na Blízkom východe je úplne prekrútená.

Vidíte nejaké riešenia pre budúcnosť, čo sa týka tohto napätia?

V istých častiach Európy nerozumejú tomu, čomu musíme v Izraeli čeliť my a čomu musí čeliť EU. Treba sa však pozerať na veci tak, ako sú. Islamský svet sa nachádza v hrozných časoch. Z veľkej časti bol manipulovaný extrémistickými radikálmi, akými sú Al-kájda či ISIS. Teraz už nejde len o nás, ale aj o Európu. Hamas v Gaze sú takí istí teroristi ako teroristi v Európe. Zosnulý ministerský predseda Ariel Sharon sa rozhodol vystáť s Židov z územia Gazy a venovať ho Palestínčanom. Vy, ja a mnohí iní by povedali: „Dobre teda, poďme si tu pekne vybudovať, postavme tu hotely, založme podniky.“ Hamas však územie prevzal a urobil z neho odpaľovaciu základňu. Toto sa odohralo v roku 2005. Výsledkom je, že na nás odtiaľ neustále útočia a my sa musíme brániť. Sú to tí istí ľudia, ktorí zaútočili v Paríži, podobá sa to povstaleckej skupine Boko Haram, ktorá už roky terorizuje Afriku. Ide o tých istých moslimských fanatikov.

Pre Európanov je to riadny budičiek, pretože my sme nikdy nemuseli čeliť takejto kultúre a sile.

Ide o pretrvávajúci nedostatok povedomia o tom, čo sa deje na Blízkom východe. Ak toto nezastavíme teraz, tak to zni-

čí západnú spoločnosť. Výzva, ktorú vidíme prichádzať z tejto časti sveta, nie je o nič menej nebezpečná než tá, ktorej sme boli svedkami v roku 1939. Možno vyzerá trochu inak, ale ide o hlbokú nenávisť voči Západu, demokracii, tolerancii a hodnotám, ktoré tu zastávame. Je to paradox, v Iraku sa dejú zverstvá, ale Európanov najviac zaujíma, či si niekto z Izraela pristaví k svojmu domu ďalší dom, alebo mu pribudne balkón, prípadne ak pribudne materská škola, lebo máme veľa detí. Média to potom podávajú takým spôsobom, že vy sa na to pozriete, rozčúli vás to a povieť si, je toto možné? Ved' sú to rozumní ľudia...

Ako keby ste boli jedinou krajinou na svete, ktorá potrebuje na všetko súhlas Organizácie Spojených národov. Povoľenie na vybudovanie školy...

V Sýrii sa dejú otrasné veci, ale to akosi nikoho nezaujíma. Bolo tam zabitých 350 000 ľudí... a teraz sa všetci čudujú, prečo Sýrčania prichádzajú do Európy. Keď sa tam začali problémy, nikto s tým nič nechcel mať. A tak sú teraz tu. Utekajú.

Mám dojem, že tie dve podujatia, ktorých ste sa na Slovensku nedávno zúčastnili, boli pre vás požehnaním – udeľovanie dekrétov Spravodlivých medzi národmi a otvorenie múzea v Seredi.

Otvorenie múzea v Seredi považujem za veľmi dôležitý medzník, pretože ľudia na Slovensku majú k dispozícii miesto, kam môžu ísť a naučiť sa niečo o určitej časti vlastných dejín, hoci sa jedná o temnú stránku slovenskej histórie. Aby sme sa z minulosti mohli poučiť, najprv ju musíme poznať, pretože ak ju nepoznáme, nie je možné získať z nej poučenie do budúcnosti. Samotné otvorenie múzea bolo veľmi dobre zorganizované. Zúčastnili sa ho i prezident a premiér Slovenskej republiky, ako aj premiér Českej republiky, ministri, hovorca parlamentu a mnohí ďalší významní predstavitelia.

Dôležitý je aj spoločný projekt, ktorý by sa odohrával v Čechách i na Slovensku – vzdelávanie učiteľov.

Je naším cieľom čo najviac podporovať fungovanie múzea, pretože sme presvedčení, že vzdelávanie mladej generácie je veľmi dôležité, a to najmä v týchto časoch, pretože o takých desať rokov už nebudeme mať žiadnych preživších, ktorí by mohli osobne vydávať svedectvo o hrôzach holokaustu. Preto sú dôležité múzeá, archívy a vzdelávacie programy, vďaka ktorým sa aj všetky nasledujúce generácie budú môcť učiť o tom, čo sa udialo počas druhej svetovej vojny.

Ešte raz vďaka a Boh vám žehnaj.

Vďaka za pozvanie a za pohostinnosť.

Otázky kladli Peter Čuřík a Peter Švec

Služba ľuďom bez domova

ANKA DEBNÁROVÁ

V predošlom zamestnaní bola top odborníčkou vo svojom povolání, no napriek tomu jej stále niečo chýbalo. Dnes pracuje na Miestnom úrade Bratislava-Nové Mesto, kde vytvára novú agendu v oblasti bezdomovectva a tvorí priestor pre ostatné mimovládne organizácie. Táto práca je v rámci Bratislavy jedinečná a istým spôsobom prelomová, lebo začína byť príkladom pre ďalšie mestské časti. Služba ľuďom bez domova je prepojená aj s platformou *Kresťania v meste* (KvM), kde pre mnohých vznikla možnosť slúžiť v tejto oblasti.

Anka Debnárová s ľuďmi bez domova pri garážach na Zátíši v Bratislave

Ako si sa dostala k takejto netypickej službe?

Nikdy som si nemyslela, že raz budem takýmto spôsobom pomáhať tým, ktorých každý odmieta a sú pre spoločnosť neprijateľní. Bola som totiž presvedčená, že treba pomôcť mne. Vyrastala som v Čechách, ale keď sme sa presťahovali na Slovensko, prežila som veľa trápenia, násilia a odmietnutia. Rozdávala som druhým rany, aby som nebola sama zranená. V roku 1989 som sa obrátila k Bohu, neskôr sa mi narodili dve deti, ale napriek tomu som stále nenachádzala plné uspokojenie, po ktorom som tak veľmi túžila. Zlom nastal pri počúvaní kázni od Joyce Meyer. Prestala som ľudí posudzovať a ponížovať. Zmenil sa aj môj postoj k cirkvi, ktorú som dovtedy ohovárala. Preplakala som veľa dní v pokání, Boh mi ukázal, ako si mám vážiť ľudí a autority. Ďalším dôležitým medzníkom bola návšteva Jeruzalema, keď som sa pri múre nárekov úpenlivo modlila. Chcela som vedieť, prečo som na svete a čo pre mňa Pán má, akú službu a povolanie. Počas následného

40 dňového pôstu som pochopila, že moje najväčšie povolanie je milovať Krista. Pán mi nastavil zrkadlo a uvidela som sa v pravom svetle, čo mi pomohlo, aby sa mi zahojili aj ďalšie rany. Pán ma pripravoval, aby som mohla pomáhať tým najbiednejším – ľuďom, čo žijú v kanáloch, pod mostami, v garážach. Balansujú medzi životom a smrťou, okolo nich je špina, výkaly. Chcem ich milovať a vidieť tak, ako ich miluje a vidí Kristus. Keď ošetrujeme ich hnisajúce rany, máme pocit, že už dlho medzi nami nebudú. Moje srdce vtedy plače a jediný, čo v tej chvíli dokážem povedať, je „Boh ťa miluje!“

Ako si sa zapojila do tejto služby?

V roku 2010 som sa zapojila do vydávania stravy ľuďom bez domova (ďalej len LbD). Vtedy KvM vydávali stravu spolu s organizáciou Vagus, nemohli sme LbD slúžiť duchovne. Pohnutá súcitom som to párkrát porušila, aj ma za to napomenuli... Boh sa ma však dotýkal a ja som im chcela pomôcť aj inak. Už vtedy som vedela, že práve kresťania sú tí, kto-

Tímy dobrovoľníkov máme z rôznych bratislavských cirkví, okolo sto ľudíom sa vydáva strava trikrát do týždňa za každého počasia.

ri by sa mali zapojiť viac. Dnes už stravu vydávajú Kresťania v meste samostatne. Rozbehnutú službu vynikajúco koordinuje Lenka Antalíková. Tímy dobrovoľníkov máme z rôznych bratislavských cirkví, okolo sto ľudíom sa vydáva strava trikrát do týždňa za každého počasia.

Ktorý biblický verš ti najviac horí v srdci?

Prvá Korintánom 13:3: „A keby som vynaložil na dobročinnosť všetko svoje imanie a keby som vydal svoje telo, aby som bol upálený, a lásky keby som nemal, nič mi to neprospieva.“

Čo ťa naštartovalo k toľkým aktivitám?

Nikdy nezabudnem, ako som raz pomáhala jednému staršiemu mužovi. Napadlo veľa snehu a tri mesiace mi hovoril, že už to nezvládne, že toto je jeho posledná zima na ulici. Zistila som, že v nízkoprahovej ubytovni na Trenčianskej ulici boli voľné miesta. Vybavila som takto ubytovanie pre viacerých, zaplatila náklady, nakúpila deky, matrace a presťahovala ich. Práve tam sa rozvinula pomoc núdnym do väčších rozmerov.

Čo všetko sa udialo na tej ubytovni?

Bývalo tam 80 ľudí, z toho 35 detí a z nich asi polovica ľudí prijala Ježiša Krista ako Pána. Priviedla som tam viacerých kazateľov z CASD, z organizácie Adra nám z Nemecka a z Rakúska priviezli nové matrace, deky, oblečenie, potraviny, jedlo a mnoho iných praktických vecí, slávili sme spolu s nimi Vianoce i Veľkú noc, venovali sme sa deťom, zabezpečili ich hygienu, drogériu, lieky. Pomáhali sme s dokladmi, školou, zariaďovali veci na úradoch...

Ako sa dá ľuďom bez domova efektívne pomáhať?

Peniaze dávať neodporúčam, aby to neminuli na návykové látky. Viac pomôže jedlo alebo stravný lístok. A treba im vysvetliť, že sú tu organizácie, ktoré sa o nich cez deň i v noci

môžu postarať. Na začiatku som išla plnou parou vpred. Pán Boh to využíva, keď nás niečím nadchne a sme pre to zapálení. Vášň nás trochu oslepí, čo je aj dobre, pretože by sme inak nikdy do takých veľkých výziev nevstúpili. Ak raz ľudia stratia oheň a vášň nechajú zhasiť problémami, starosťami a prílišným sebavedomím, uvidia len problémy a prekážky. Začnú filozofovať, práca ich vyčerpá a prichádza frustrácia z nenaplnených očakávaní. Po prvom nadšení potrebujeme múdrosť od Boha, vedenie Ducha a poznanie v oblasti, v ktorej pracujeme. Tieto tri veci sú mojím vodítkom.

Kde sú v Bratislave najkritickejšie miesta?

V celej Bratislave je okolo 5000 ľudí bez domova. V Petržalke je ich asi tisíc, z nich asi polovicu tvoria tínedžeri zapojení v rôznych gangoch. V Pentagone je veľmi veľa narkomanov. Pri Slovnafte a na Panónskej ceste prekvitá sexbiznis, prostitúcia. Počas dňa sa ĽbD najviac sústreďujú v centre mesta kvôli koncentrácii turistov a pracujúcich ľudí, v Novom Meste sa nachádzajú najmä pri Poluse na Zátíší, na Žabom Majeri a v Mierovej kolónii žijú ľudia v opustených garážach. Veľa ich žije aj v záhradných chatkách alebo v stanoch v oblastiach Lamača, Dúbravky a Karlovej Vsi.

Odporúčaš sociálnu pomoc kombinovať s posolstvom evanjelia?

Áno. Nepotrebujú zložitú vyučovanie, ale Božiu lásku, ktorá im bude zvestovaná slovom a hlavne skutkom. V prvom rade si ich treba vypočuť, ale nemalo by to tam skončiť. Potom má nasledovať určenie jasných pravidiel. ĽbD potrebujú hranice, pretože nemali dobrý vzor od svojich rodičov a blízkych, aj preto neuznávajú žiadne autority. Chýba im rešpekt a pokora voči komukoľvek, preto sa búria voči všetkým autoritám. U mnohých z nich sú pýcha a ego veľmi silné a dávajú to pocítiť každému. Preto je veľmi nutná aj zmena myslenia.

Dá sa vôbec hovoriť o nejakom kľúči, ako zmeniť ich správanie? Skúsenosť mnohých ľudí je väčšinou veľmi negatívna.

Jediný kľúč, ktorý som našla, je Boh ruka v ruke s duchovnou a sociálnou prácou. Aby to naozaj fungovalo, musia sa duchovne narodiť znova. Spoznať prijatie, lásku a milosrden-

Cez grant sme zamestnali niekoľkých ľudí bez domova

stvo, byť rešpektovaní a rešpektovať druhých, zakúsiť pravú slobodu mysle. Dlhobolli zviazaní svojimi závislosťami, sú emocionálne nestabilní. Tak, ako sa cítia, sa aj správajú. Preto ich treba učiť to, čo vedia najlepšie – byť závislý, ale teraz už iným spôsobom – na Bohu, ktorý draho zaplatil za slobodu každého núdzného človeka. Kľúč pomoci je založený na predchádzajúcich skúsenostiach

organizácií, ktoré sa tejto oblasti venujú už roky a updatovaný Bohom, čo v praxi znamená, že je nutné byť vedený Duchom Svätým.

Ako sa pozerajú na tvoju činnosť štátne orgány? Vítajú pomoc kresťanov?

Kedysi sme museli prosiť o pomoc, aby sa štát aspoň trochu finančne podieľal na zabezpečení nákladov organizácie starajúcej sa o ľudí bez domova. Museli sme doslova žobrať o každé euro. Dnes sa situácia otočila, pretože stav je vážny, počet asociálnych ľudí narástol, a preto štát víta pomoc a rôznymi dotáciami je ochotný podporiť projekty. KvM a aj iné organizácie dostali minulý rok grant z hlavného mesta, aby mohli LbD zapojiť do integračného procesu. Zamestnali sme tak niekoľkých LbD. Tento rok budeme postupovať podobne, pretože sa ukázalo, že to má zmysel. Obnovujeme ich pracovné návyky, zmysel pre povinnosť a zodpovednosť, disciplínu, radosť z vykonanej a ohodnotenej práce, učíme ich správať sa dobre k sebe aj k iným, nadväzovať kvalitné vzťahy. Smeruje to až k úplnému opusteniu ulice a k návratu do spoločnosti. To je najdlhšia a najťažšia fáza procesu, pri ktorej môžu niekoľkokrát zlyhať kvôli tlaku, ktorý je na nich vytváraný.

Pracuješ na Miestnom úrade Bratislava-Nové Mesto, navštevuješ Slovo života a si zastrešená platformou Kresťania v meste. Nie je to konflikt záujmov?

Ja v tom nevidím žiadny problém, skôr výhodu. Na úrade vykonávam prácu pre úrad, ale tak isto pre organizácie, ktoré siet'ujem a prepájam. V mnohých ohľadoch je táto činnosť veľkou pomocou pre mestskú časť, ale tak isto aj pre organizácie. Moja kancelária je výnimočná v tom, že nikde inde na podobných úradoch samosprávy nie je. Snažím sa využiť túto príležitosť a dobre nastaviť pomoc a systém pre obidve strany. Môj zbor mi poskytuje duchovnú podporu, aj pre moje deti vytvára zázemie. Niektoré veci by bez modlitebnej podpory nefungovali. Mnoho ľudí je pre mňa dlhodobou podporou a povzbudením. Zapájajú sa do pomoci, výziev, prakticky i duchovne. Aj preto môžeme rozvíjať službu matkám s deťmi. Minulý rok sme pomohli zabezpečiť ošatením, kočíkmi, detskými postieľkami, stoličkami, hračkami a školskými potrebami dve veľké rómske osady. Jednu na Záhorí a druhú na

východe Slovenska. Materiálne sme zabezpečili rómsku rodinu, ktorej na východe uhoreli v dome tri detičky a dve im zostali. Aj v organizácii KvM ťaháme za jeden povraz. Každý článok povrazu sa počíta. Aj keď sa možno zdá, že ja som viac vidieť, Boh sa na nás pozerá ako na celok. Verím, že podpora cirkvi, úradu, veriacich a KvM dáva do Božích rúk dobrý a kvalitný nástroj, aby mohlo prísť prebudenie aj do tých najtmavších kútov tohto mesta.

Necítiš sa medzi dvoma mlynskými kameňmi, keď si vypočuješ od nejakého človeka z ulice, čo všetko porobil? Pravdepodobne je to trestná činnosť a čelíš tlaku orgánov, ktorým sa zodpovedáš...

Neodsudzujem ľudí, snažím sa ich pochopiť a porozumieť im. Veď aj Pán Ježiš povedal mužom, ktorí chceli ukameňovať prostitútku: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň!“ Sociálna práca sa nedá vykonávať bez Krista a zvestovať Krista sa dá len ťažko bez praktickej pomoci. Nie som povoláná nikoho súdiť, ale som povoláná milovať každého

Sociálna práca sa nedá vykonávať bez Krista a zvestovať Krista sa dá len ťažko bez sociálnej práce.

ho. Keď vchádzam do väznice, nepredstavujem si všetky trestné činy, ktoré ten ktorý človek spáchal. Predstavujem si, ako sa môže ten človek zmeniť, ak mu poviem o Kristovi, a on dostane šancu, aby začal znova. Zjaviť Božie srdce ľuďom, ktorí sa pohybujú na hranici zákona, je veľmi dôležité pre mňa, je to Božia vôľa a povolanie.

Na ktoré stretnutie nikdy nezabudneš?

Na ulici máme jednu užívateľku drog, ktorá je týmto životom už veľmi poznačená. Napriek tomu som jej neustále opakovala, že ju Boh miluje. Myslela som si, že ma vôbec nevníma. Po dlhšom čase som ju stretla na výdaji stravy. Doniesla mi krásnu ružu, poďakovala sa za pomoc, ktorú som jej vždy poskytla, a povedala mi slová, na ktoré nikdy nezabudnem: „Pamätám si, ako si mi hovorila, že ma Ježiš miluje. Viem, že si si myslela, že ťa nevnímam, ale vždy, keď mi bolo zle, som si spomínala na tvoje slová.“

Otázky kládol Martin Hunčár

Týmto dávame priestor tým, ktorí by sa radi zapojili do kŕmenia núdzných a výdaja stravy. V zime vydávame stravu 3-krát do týždňa, v teplejších mesiacoch 2-krát. Momentálne pracujeme na ďalšom projekte, ktorým je pojazdná ošetrovňa, kde potrebujeme zapojiť profesionálnych zdravotníkov – kresťanov, ktorí by s porozumením vykonávali túto službu. Ak by ste sa chceli zapojiť do jednej z týchto dvoch služieb, môžete nás kontaktovať na kancelaria@krestianivmeste.sk Ak by ste chceli akokoľvek prispieť a podporiť službu, kontaktujte nás, prosím, na spomínanej adrese.

Daj nám národy

Carl-Gustaf SEVERIN a Ville MÄNNISTÖ

Ľudia niekedy hovoria, že kresťanstvo delí od vymretia iba jedna generácia. Cirkev však z Božej milosti existuje už dvetisíc rokov a je potrebné aj naďalej odovzdávať jej štafetový kolík nasledujúcim pokoleniam. Jedna vec, ktorá sa môže pri odovzdávaní kolíka stratiť, je Veľké poslanie. Máme česť byť súčasťou niečoho väčšieho, než sme my sami. Niečoho, čo existovalo dávno predtým, ako sme sa narodili, a bude pokračovať aj po skončení nášho pozemského života. Ak sa v dobe, keď nás duch sveta tlačí k hektickému životnému štýlu zameranému na nás samých, rozhodneme žiť pre vyšší, večný cieľ, nájdeme novú slobodu. Nová kniha od na slovo vzatých škandinávskych misionárov vás nanovo vyburcuje, podnieti k evanjelizácii a misii a túžbe po tejto skutočnej slobode. Kniha vychádza 1. 5. 2016, ďalšie podrobnosti o nej nájdete na druhej strane tohto čísla. Prinášame vám úryvok z prvej kapitoly.

Čo je misia?

V roku 1921 zažil švédsky manželský pár David a Svea Floodovci povolanie stať sa misionármi v Belgickom Kongu. Vzali so sebou aj svojho dvojročného syna. Na misijnej stanici sa spoznali s ďalším párom Bertou a Joelom Ericksonovcami a rozhodli sa zamerať na

diny. Nikdy sa tak nestalo. Svea otehotnela a porodila dcérku Annu, ale ochorela na maláriu a 17 dní po pôrode zomrela. V tej chvíli sa v jej manželovi Davidovi čosi zlomilo. Otočil sa chrbtom nielen k svojmu povolaniu, ale aj k Bohu. Odišiel na misijnú stanicu, svo-

obrázky. Zrazu zmeravela pri pohľade na fotografiu hrobu s nahrubo opracovaným krížom, na ktorom boli iba dve slová: Svea Floodová. Anna poznala príbeh svojich rodičov. Ponáhľala sa na univerzitu, kde pôsobil istý profesor, ktorý plynule hovoril po švédsky. Preložil jej článok o chlapcovi, ktorého ku Kristovi priviedli misionári. Text dopĺňala fotografia hrobu ženy, ktorá chlapcovi zvestovala evanjelium. Chlapec odišiel študovať a do dediny sa vrátil ako učiteľ. Otvoril si v nej školu a každého zo svojich žiakov získal pre Krista. Žiaci priniesli evanjelium do svojich rodín a v dedine sa napokon obrátilo 600 ľudí. Dokonca aj starý náčelník sa stal kresťanom.

Na 25. výročie svadby sa Anna s manželom vybrali do Švédska. Jej cieľom bolo vypátrať svojho otca, ak ešte žije. Podarilo sa jej to. Jej otec sa znovu oženil a mal štyri deti. Keď Anna vstúpila do jeho izby, bol už na pokraji smrti. Varovali ju, aby s ním nehovorila o Bohu. Muž natoľko zatrpkol, že nedovolil, aby sa v jeho dome spomínalo Božie meno. Anna vošla do izby a oslovila ho: „Otecko.“ Muž sa na posteli otočil a povedal: „Anna, moja Anna, nikdy

„Hovoríme o druhom Kristovom príchode, ale polovica sveta nikdy nepočula o tom prvom.“ Oswald J. Smith

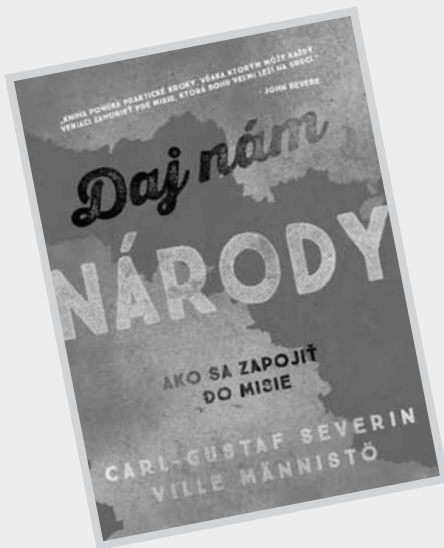
dedinu, v ktorej ešte nikto nehlásal Kristovo evanjelium. Náčelník im odmietol dať povolenie kázať, ale misionári sa nedali odbiť. Pol míle od dediny si postavili hlinené chatrče a modlili sa, aby im Boh otvoril dvere. Jedinou kontaktnou osobou v dedine bol chlapec, ktorý im predával sliepky a vajčká. Svea sa modlila, aby im Boh dovolil priviesť k viere aspoň tohto chlapca, ak už nebudú môcť ovplyvniť celú dedinu. Boh odpovedal na jej modlitbu a chlapec sa stal kresťanom.

Ericksonovci sa vrátili na misijnú stanicu, ale Floodovci zostali v chatrči a čakali, kým sa im otvoria dvere do de-

ju dcérku zveril Ericksonovcom a vyhlásil, že Boh mu zruinoval život. Potom sa so synom vrátil do Švédska.

Neskôr ochoreli aj Ericksonovci a zomreli a malú Annu si adoptoval misionársky pár zo Spojených štátov, ktorý sa po návrate do vlasti usadil v Južnej Dakote. Anna navštevovala biblickú školu a vydala sa za pastora. Mali spolu dve deti. Neskôr sa presťahovali do Seattlu, kde sa jej manžel stal rektorom univerzity.

V tejto oblasti žije veľká škandinávská komunita a Anna našla jedného dňa v schránke švédsky časopis. Hoci textom nerozumela, prelistovala si aspoň

som sa ťa nechcel vzdať.“ Dcéra odpovedala: „To je v poriadku, ocko. Boh z toho vyťažil dobro.“ Muž zmeravel a vyhlásil: „Nevyslovuj to meno. On mi vzal všetko, čo som mal.“ Anna namietla: „Nie, ocko. Boh ti nevzal všetko. Ani tvoja práca, ani mamičkina nevyšla nazmar.“ Potom mu povedala o chlapcovi, ktorý vo svojej dedine priviedol ku Kristovi 600 ľudí. Starec sa rozvzlykal a v posledných týždňoch svojho života sa vrátil k Pánovi.

O niekoľko rokov neskôr sa Anna a jej manžel zúčastnili na medzinárodnej konferencii v Anglicku. Boli tam zástupcovia z celého sveta a medzi nimi aj istý mladík z Belgického Konga. Hovoril o veľkom prebudení v krajine. Na celonárodnej úrovni dohliadal na zbory s viac ako 110 000 členmi.

Po prezentácii šla Anna za ním a povedala: „Predpokladám, že ste ich ne-

koho sme zasiahli. Keď sa v boji unavíme a začneme si myslieť, že to, čo robíme, nemá zmysel, spomeňme si na príbeh Davida Flooda a jeho manželky Svey. Semienko, ktoré zasiali do srdca jedného chlapca, prinieslo obrovskú úrodu. David Flood ju síce nevidel, ale Boh ju živil.

Aj keď sa zdá, že nemáme úspech, neprestávajme semeno rozsievať. Nevieme, aké ovocie môže z neho Boh vypestovať. Ak sa zameriame na hodnotu jednej osoby, tak ľahko sa nedáme znechutiť.

Nemôžeme zmeniť celý svet, ale jednej osobe môžeme zmeniť celý svet. To je biblický princíp. Bohu záleží na jednotlivcoch. Niekedy hovoríme o prebudení a čakáme a čakáme, kedy už príde. Keď sa nič nedeje, znechutí nás to a začneme si myslieť, že Boh nekoná v srdciach ľudí. Kým čakáme na príchod veľkého prebudenia, pokúsme sa získať pre Krista jedného človeka. To je začiatok prebudenia: chápať dôležitosť každého človeka a vykročiť s evanjeliom k jednotlivcovi.

Ježiš o tom hovorí v 15. kapitole Evanjelia podľa Lukáša. Uvádza tri podobenstvá s rovnakým odkazom: v Božích očiach je dôležitý každý človek. Prvé je podobenstvo o stratenej ovci. Ježiš vo veršoch 6-7 hovorí: „*Radujte sa so mnou, lebo som našiel svoju stratenú ovцу. Hovorím vám: Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.*“

„Ak je Ježiš Kristus Bohom a zomrel za mňa, tak žiadna obeť, ktorú by som preňho priniesol, nebude priveľká.“

C. T. Studd

poznali, ale nepočuli ste náhodou o mojich rodičoch Davidovi a Svei Floodovcoch?“ Mužovi vyhrkli slzy. „Ja som ten chlapec, ktorého vaša matka priviedla ku Kristovi a v našej dedine na ňu spomíname s veľkou úctou, pretože práve ona nás priviedla k Tomu, kto dáva večný život.“

Je v tom moc, keď sa dotkneme aj jedného človeka. Nikdy totiž nevieme,

Potom pokračuje podobenstvom o žene, ktorá našla stratenú drachmu. Vo veršoch 9-10 vyhlasuje: „*Radujte sa so mnou! Našla som stratenú drachmu. Hovorím vám: Taká radosť je aj medzi Božími anjelmi nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie.*“

A napokon, aby tento odkaz ešte zdôraznil, pripája známe podobenstvo o mánotratnom synovi. Vo veršoch 31-

32 hovorí otec z príbehu staršiemu synovi, ktorý sa nahneval na neho aj na brata:

„*Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo mám, je tvoje. Ale teraz sa patrí veseliť a radovať, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.*“

Ježiš túži zasiahnuť svet svojou láskou a pravdou a my, Jeho cirkev, to máme uskutočniť! Kniha *Daj nám národy* vysvetľuje, čo znamená žiť poslanie, ktoré nám Kristus zveril. Ponúka praktické kroky, vďaka ktorým môže každý veriaci získať misionárske srdce – srdce, ktoré reprezentuje Boha.

John Bevere

Jedna ovca. Jedna minca. Jeden syn. Pre Boha je dôležitý každý človek. Dokonca aj keď sa pozrieme na vlastný život, vidíme, že tam vždy niekto bol – niekto, kto nás priviedol ku Kristovi, zavolať do zboru, poradil, pomohol a zaujímal sa o nás.

V 1. kapitole Evanjelia podľa Jána čítame, ako Ježiš povolal svojich učeníkov. Pozýval ich po jednom. Filip zareagoval na Pánovo pozvanie tak, že hneď bežal za Natanaelom a všetko mu rozpovedal. Keď sa s ním Ježiš stretol, opäť zvolil osobný prístup a povedal mu: „*Skôr ako ťa Filip zavolať, videl som ťa, keď si bol pod figovníkom*“ (v. 48). Táto jednoduchá osobná poznámka roztopila Natanaelovo srdce a on sa hneď rozhodol nasledovať Ježiša.

Podstata Ježišovej služby spočívala v rozhovoroch s jednotlivcami. Kázal aj zástupom a nasýtil niekoľkotisícový dav, ale na ľudí sa vždy pozeral ako na jednotlivcov. Nikodémov život sa zmenil po jednom nočnom rozhovore s Ježišom (Jn 3:2). Neskôr sa Ježiš rozprával so Samaritánkou a prostredníctvom jej svedectva sa zmenilo celé mesto (Jn 4).

Iste, priestor majú aj davy a zástupy, ale nezabúdajme na hodnotu každej osoby. Misia sa začína tým, že vidíme jednotlivca a zmeníme celý jeho svet.

Kongres Slova života v Gruzínsku

V marci 2016 sa Slovo života stretlo na svojom treťom kongrese, tentoraz v Gruzínsku, asi 200 km od Tbilisi, v nádhernom prostredí *Lopota Lake Resort*. Na kongres zavítalo 230 pastоров z 30-tich krajín sveta. Jedným z prvých veršov, ktoré prezident WOLI (Word of Life International, www.woli.info) Christian Åkerhielm na kongrese čítal, bol zo Zjavenia Jána 7:9,10: „Potom som videl a hľa, veľký zástup, ktorý nemohol nikto spočítať, z každého národa a zo všetkých pokolení a ľudí a jazykov, ktorí stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení v dlhom bielom rúchu, a palmy v ich rukách, a kričali veľkým hlasom a hovorili: Spasenie nášmu Bohu, sediacemu na tróne, a Baránkovi!” Potom k nim povedal: „Aj my sme z mnohých národov, no zastupujeme jedno Kráľovstvo. Sme z mnohých národov, no sme jedným hnutím, z mnohých kultúr, ale zdieľame ten istý štandard, hovoríme rôznymi jazykmi, ale zdieľame tú istú víziu, máme mnoho rozdielnych darov, ale sme jedným tímom, naše zbory nesú rôzne mená, a predsa sme jednou rodinou.“ Skutočne, atmosféra rodiny, priateľstva a jednoty Ducha bola na kongrese priam hmatateľná.

Je tu nádej pre Európu pastori zo Srbska, Českej republiky, Belgicka a Slovenska

Nový apoštolský tím

Znova sme mohli vidieť, ako Boh v našom hnutí vytvára a upevňuje nový apoštolský tím, ktorý nesie silné pomazanie na zakladanie zborov a prienik do nových oblastí. Jedným z vedúcich je Artur Simonyan z Jerevanu, v Arménsku, ktorého zbor v hlavnom meste má 10 tisíc členov a len nedávno postavili budovu s kapacitou 3500 miest. Často hovorí o tom, ako nedostal žiadnu dotáciu od bohatšieho Západu, no naučili ho životu viery. Ďalším je Mats Ole Ishoel, Nór, ktorý si spolu s manželkou Randy adoptovali tri deti z Ruska, získali občianstvo a hovoria dokonale ruštinou. Počas 20-tich rokov urobili v Rusku nádhernú prácu. Ich zbor v Moskve má 4000 členov

a asi 27 hlavných zhromaždení týždenne pre rôzne etnické a sociálne skupiny. Zároveň predsedá 350 zborom Slova života v Rusku a ďalším stovkám spriaznených zborov.

Ďalším z lídrov je pastor Denis Podorožnyj z Uzbekistanu, ktorý zakladá zbory po celom národe napriek prenasledovaniu i uväzneniu niekoľkých pastorum. Spoznali sme brata Sergeja Nepomjaščina z Novosibirska, ktorý bol roky pastorom zboru, ktorý nepresiahol 25 členov. Nakoniec položil Bohu tri otázky, ktoré smerovali k tomu, že sa určite minul povolaniu, lebo nenesie ovocie. V zúfalstve prišiel na konferenciu Slova života do Abakanu, kde cez kazateľa dostal prorocké slovo, ktoré mu rad-radom odpovedalo na všetky tri otázky. Dnes vedie

120 rehabilitačných centier, ktoré odvtedy založil, a stovky zborov, z ktorých mnohé vedú oslobodení narkomani. Pastor Sergej bol úžasným príkladom pokorného služobníka, ktorý neváhal hovoriť o svojich zlyhaniach a zároveň o viere v Božiu premieňajúcu moc.

Tím vedúcich dopĺňajú ďalší služobníci, ktorí zodpovedajú za prácu na Ukrajine, Azerbajdžane či na Sibíri. Chýbať nemohol ani milovaný evanjelista Carl-Gustaf Severin, ktorý precestoval viac ako 60 krajín sveta a stal sa mentorom stoviek pastoračov nášho hnutia. Vždy bol zanieteným kazateľom a neúnavným cestovateľom, no s vekom akoby pribudlo i otcovstvo a múdrosť, ktorú mladí služobníci tak veľmi potrebujú.

Vášeň pre mladú generáciu

Za Európu je v tíme Joakim Lundquist, pastor Slova života v Uppsale, ktorého si Boh po odchode Ulfa Ekmana začal ešte väčšmi používať. Jeho vášeň pre prácu s mládežou je nakažlivá. Vo Švédsku založil hnutie mladých kresťanov na školách s názvom New Generation (Nová Generácia), ktoré združuje asi 16000 študentov základných a stredných škôl. Hovoril svedectvá o jednoduchých stredoškôlkach, ktoré Boh doslova zázračne premenil. Hovoril o Eme, ktorá mala panický strach prehovoriť pred skupinkou veriacich až do takej miery, že požiadala svojho otca, aby bol pripravený s autom pred školou, aby ju mohol v prípade nevoľnosti eskortovať domov. Ale Boh ju tak premenil, že dnes je jednou z najznámejších evanjelistiek vo Švédsku a káže tisícom. Alebo iná dievčina, ktorá je na 50% hluchá a slepá a mala všetky predpoklady na pocity menejcennosti. Vo svojej škole však na Valentína zorganizovala akciu, kde všetkým rozdávali srdiečka s veršom z Biblie a ďalšie dary. Mesiace sa modlila za to, čo má komu napísať. Na Valentína boli spolužiaci v obrovskom šoku, lebo každý dostal taký presný verš, akoby poznala všetky ich osobné zápasy. Jednu kamarátku tak zachránila pred samovraždou, ktorú bola pripravená na druhý deň spáchať.

Vízia hnutia

Vízia hnutia Slova života ostáva nezmenená: Učiť slovo viery, ukázať ľuďom duchovné zbrane, ktoré majú, naučiť ich, ako ich používať, a vyslať ich do víťaznej bitky pre Pána. Na kongrese sme si znovu pripomenuli päť pilierov, ktoré sú našou DNA: 1. klasické evanjelium, 2. učenie viery, 3. život Ducha, 4. misia, 5. porozumenie širšieho tela Kristovho. Dôraz sme kládli na prácu s mladou generáciou, ktorá je budúcnosťou cirkvi, a na misiú, ktorá je volaním Božieho srdca pre posledné časy. Úžasným obohatením boli panelové diskusie či rozhovory v menších tímoch, počas ktorých bolo dostatok priestoru na otázky a odpovede na témy, ako pracovať s mládežou, rozvíjať misijnú prácu, ako viesť služobnícke tímy a tiež ako rásť a prúdiť v daroch Ducha. Uprostred veľmi bohatého programu a modlitieb sme mali množstvo rozhovorov s pastormi z celého sveta; špeciálnym bonusom bolo stretnutie manželiek pastoračov, počas ktorého sa Pán veľmi oslávil. Nikdy nesmieme zabúdať na tieto hrdinky viery, ktoré Boh postavil do služby spolu s ich manželmi.

Dovoľte mi napísať niekoľko myšlienok, ktoré nás počas kongresu špeciálne oslovili:

Carl Gustaf Severin káže Božie slovo na rannom stretnutí pastoračov

„Existujú 3D knihy, ktoré sa dajú čítať iba so špeciálnymi 3D okuliarmi. No aj keď ich nemáš, ak dobre nastaviš svoj zrak, tvoje oči si privyknú a dokážu vidieť trojrozmerné... Ak už raz dokážeš vidieť, že cirkev môže rásť, cirkev bude rásť!“

„Líderstvo nie je o tom, aby sa niekto stal hviezdou. Skutočné líderstvo sa prejaví v tom, že ľudia v našej blízkosti začnú veriť, že to v živote dokážu!“

„Líderstvo nie je len o dosiahnutí spoločného cieľa, ale aj o tom, aby sme sa starali jeden o druhého.“

„95 % ľudí sa obráti do 21. roku svojho života.“

„Budeme mať v našich zboroch iba to, čo budeme kázať. No nadovšetko potrebujeme dary Ducha. Ak ostaneme pre Ducha otvorení, budeme rásť, ak sa staneme príliš „múdri“, práca začne stagnovať.“

„Zdravá cirkev sa nemeria iba kapacitou na sedenie, ale aj kapacitou na vyslanie.“

„Milosť Božia nám nebola daná na to, aby sme mohli ľahšie hrešiť, ale na život vo svätosti a tiež na to, aby sme boli štedrí v dávaní a k ľuďom.“

Na záver nám Pán dal toto prorocké Slovo.

„Ja obraciam novú stránku – novú kapitolu vo vašej histórii. Pridám nové teritória a pridám tiež zreteľnosť vízie. Volám vás k tomu, aby ste sa niečoho vzdali, vzdali sa aj časti nezávislosti lokálnych zborov a mohli tak byť súčasťou väčšieho tela Kristovho. Sú oblasti, do ktorých iní nepôjdu, ale ja vás tam zavolám a vy pôjdete. Vaša jednota bude vašou silou a bude tiež znamením a svedectvom – tá jednota bude taká autentická, že ľudia porozumejú, že to nemohlo byť vytvorené človekom.“

Pastor Peter Čurík

Maratón duše

Martin HUNČÁR

Príbeh bežca, ktorý sa vo sne znenazdajky ocitol na najzvláštnějších pretekoch na svete. Na každom kilometri prekvapivo stretáva biblických hrdinov, ktorí ho vždy poučia o nejakej biblickej pravde. Pomáhajú mu nastaviť zrkadlo, aby sa videl v Božom svetle a pravdy Božieho slova nielen teoreticky ovládal, ale aj žil. Nejde tu ani o rýchlosť, ani o predbehnutie ostatných. Je to zápas so samým sebou, kedy musí priznávať aj svoje slabé stránky, bojovať so svojím telom, pokušeniami, občas i s démonmi. V úryvku, ktorý vám prinášame, bežec stretáva proroka Jeremiáša...

Bambusový les

Poľná cesta viedla dlhou rovnou alejou, ktorú z oboch strán lemovali asi tridsať metrov vysoké bambusy. Boli len niekoľko centimetrov hrubé, a predsa siahali až do výšin. Pre mňa to bol nevšedný zážitok, ako keby som hľadel na niekoľkonásobne zväčšené steblá trávy. Takto nejako sa asi môže cítiť osamelý mravec, ktorý sa prechádza po nepokosenej lúke.

Bežal som už niekoľko minút, no zatiaľ som na nikoho nenašiel. Ako keby som bol v dlhočiznom vysokom tuneli, pretože na niektorých miestach sa bambusy k sebe nakláňali a uzatvárali nado mnou gotickú klenbu. Tmavozelená farba porastu sa vo vyššie položených miestach, kam sa ešte predrali slnečné lúče, menila na bledozelenú. Nádhera. Hra svetla sa stupňovala, bolo ho čoraz viac, pretože som sa blížil ku koncu tohto stromoradia. V diaľke, akoby v obrovitánskych dverách, vytvorených týmito exotickými drevinami, na mňa niekto čakal. Od prvej chvíle som tušil, že bude mojím sprievodcom. Bielovlasý starec s prísnyim výrazom tváre ma vyzeral už z diaľky.

„Jeremiáš,“ podal mi ruku a prebodol ma pohľadom, v ktorom som márne hľadal úsmev. Jeho tvár vyjadrovala skôr odhodlanie než hnev, vášň po Bohu, vážnosť, ktorá sa s pribúdajúcim vekom ešte znásobila. Ocenil som, že sa mi hneď na začiatku predstavil a nenáťahoval ma až do poslednej chvíle.

Slovo Božie musí stáť na piedestáli tvojho života. Nečakaj kým vysmädneš, pi pravidelne!

Čo všetko sa v Biblii hovorí o tomto výnimočnom starozákonnom prorokovi? Keby si tak tá moja hlava dokázala viac zapamätať... Napísal pomerne obsiahlu časť Pisma, a ešte by som vydoloval z mysle jeho slovné hromy-blesky, ktorými častoval Izrael za jeho neposlušnosť. Veď kto by nepoznal jeho pripodobnenie Božieho slova k ohňu a kladivu, čo drví skalu? Vzápätí som vyrukoval s veršom, ktorý učíme už deti.

„Poznáš telefón do neba?“ Pokrútil hlavou, a tak som hrdo pokračoval. Jeremiáš 33:3. „Volaj ku mne a vyslyším ťa

a oznámim ti veľké a nevystihnuteľné veci, o ktorých nevieš.“²

Na jeho tvári som predsa len vylúdl aspoň náznak úsmevu.

„Napil si sa?“ povedal znovu vážnym hlasom. Bolo mi jasné, že s týmto mužom pôjdu žarty bokom.

„Naposlady na štvrtom kilometri. Nie som smädný; a okrem toho som tu nevidel ani studňu, ani potok.“

„Studňu, ktorá je v tomto lese, uvidíš len vtedy, keď budeš mať smäd po Bohu a nebudeš si všímať okolie.“ Odmlčal sa a čakal na moju reakciu. Stál som tam ako prváčik a musel len súhlasiť. Kochal som sa len prírodou a na Boha Stvoriteľa som si ani nepomyslel.

Jeremiáš pokračoval: „Som tu na to, aby som ti pripomenul, že sa musíš pravidelne sýtiť Božím slovom.“ Znova urobil prestávku, aby nasledovnú vetu viac zdôraznil. „Čítaš ho len nárazovo a často iba preto, lebo sa potrebuješ pripraviť na kázanie.“

„Snažím sa to zmeniť.“ Vo vnútri mi rezonovali Ježišove slová, ktoré len potvrdzovali to, čo mi práve prorok naznačil: Človek bude žiť nielen z chleba, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.³

„Slovo Božie musí stáť na piedestáli tvojho života. Nečakaj kým vysmädneš, pi pravidelne!“

Jasné, veď to je alfou a omegou každého dlhého behu! Ak začnete piť až pri pocite smädu, už je neskoro, organizmus totiž musí byť dostatočne zavodnený, preto sa odporúča piť pravidelne, často a v menších dávkach. Zvlášťne, že som práve pri tomto behu na to pozabudol.

„Mnohí majú oči, ale nevidia, majú uši, ale nepočujú.“⁴ Ucho majú neobrezané, nemôžu vnímať. Slovo Hospodina majú na posmech, nemajú v ňom záľubu.“⁵

Nebolo pochýb, že pred mnou stojí človek, ktorý má Písmo radšej než koničky, uprednostnil by ho pred hocičím, aj pred jedlom. Ten muž si postupne získaval môj obdiv.

„Aké to bolo za tvojich dní?“ spýtal som sa. Nenechal sa dlho ponúkať a dal sa do reči.

„Žil som v čase, keď na Izrael útočili nepriatelia a Boží ľud žal následky neposlušnosti. Ja som sa však rozhodol milovať

¹ Pozri Jer 23:29, ² Jer 33:3, ³ Mat 4:4b, ⁴ Pozri Jer 5:21b, ⁵ Jer 6:10b

Boha a nasledovať ho za každú cenu. Kde a kedykoľvek sa našli Jeho slová, zjedol som ich, a stali sa mi rozkošou a radosťou srdca.⁶ Boli chvíle, keď to bolo naozaj ťažké a nechcel som byť prorokom. Povedal som: Nebudem ho pripomínať a nepoviem už ani slovo v jeho mene. V srdci ma však slovo páliło ako blčiaci oheň, zadržívaný v mojich kostiach. Snažil som sa ho v sebe zadržať, ale nevládal som.⁷

Koľko ráz som sa aj ja cítil podobne. Na rozdiel od Jeremiáša to boli len ojedinelé skúsenosti, pri ňom som však cítil, že je Slovom priam presiaknutý.

„Aké to bolo, keď si prorokoval?“ Napadli mi ďalšie otázky na túto tému. Počul som vysvetlenia, že je rozdiel medzi starozákonným a novozákonným prorokom. Chcel som rozhovor obrátiť týmto smerom a dozvedieť sa viac, ale Jeremiáš mi to nedovolil.

„Pán ma poslal varovať a napomínať Boží ľud. Podstatné je to, aby si Božie slovo konštantne prijímal, pil ho ako vodu a jedol ako chlieb, inak sa ho budeš snažiť „vyrobiť“.

Vedel som presne, čo má na mysli. Každý kazateľ disponuje nejakou ústrednou myšlienkou, posolstvom, o ktoré sa chce podeliť. Otázkou je, či je v centre Božie slovo, okolo ktorého vyrastú podobenstvá a vhodné príklady, alebo je dôraz na zážitkoch, nereálnych prirovnaniach a vtípoch, medzi ktorými sem-tam zaznejú aj biblické verše. To, či bolo kázanie dobré, neposúdia len ľudia, ale aj sám Pán, ktorému sa budeme raz všetci zodpovedať.

Jeremiáš urobil pár krokov k bambusom a zatriasol jedným kmeňom. „Chceš byť ako on?“

Nerozumel som kam mieri. „Prečo?“

„Sadence majú sotva 20 centimetrov. Keď ich zasadiš, môžeš pri nich presedieť štyri roky a zistíš, že rastlinka vôbec nenarástla! No povedz, nenapadlo by ti jednoducho ich vykopáť a zasadiť namiesto nich niečo progresívnejšie a impozantnejšie?“

Nechcelo sa mi veriť. „Naozaj to rastie tak pomaly?“

„Nevymýšľam si. Čínsky bambus rastie v tvojom svete. Až v piatom roku vyrastie zrazu, za 60 dní, do 30 metrovej výšky. Tajomstvo spočíva v tom, že počas prvých štyroch rokov rastie koreňová sústava. Pripravuje sa na explóziu, ale skúsený záhradník, ktorý ho usilovne okopáva a polieva vie, že pod zemou sa deje niečo dôležité.“

Rozjasnilo sa mi. „Kresťanov, podobných tomuto príkladu, je však málo. Mnohí sa snažia len o rýchly výsledok, niešť ovocie, zapôsobiť na ľudí. A potom sa čudujú, keď sa ich strom vyvráti.“

„Človek zabúda, že je to koreň spravodlivých, ktorý priniesie úrodu.⁸ Smädcom po Božom slove z neho neustále čerpá, práve vtedy zapúšťa hlboké korene. Čím viac očakáva, že ho Pán použije, tým viac musí dbať na svoje korene. Bude ako strom zasadený pri vode, svoje korene zapustí pri potoku, nebude sa báť, že príde horúčava, jeho lístie zostane zelené. V suchom roku bude bez obáv a neprestane rodiť ovocie.“⁹

Jeremiáš sa vrátil na cestu a kývol mi rukou, aby som ho nasledoval. Vyšli sme z bambusového lesa a ocitli sa na širokom priestranstve s piesčitou pôdou, kde rástli malé i veľké kaktusy. Jeremiáš tento do očí bijúci kontrast ešte umocnil tým, že kopol do niekoľkých najbližších kaktusov. Raz-dva ich vyvrátil aj s koreňmi. Nevyzeralo to dobre, ale keď som si spomenul, čo stvárali starozákonní proroci, aby si ľudia ich kázne lepšie zapamätali, stíchol som.

„Kaktus nemá korene, preto ho ľahko vytrhneš. Pripomína nám veriaciach, ktorí sa vôbec neusilujú zapustiť svoje korene v Bohu, v Jeho Slove. Sú nestabilní, slabí a vyschnutí.“

Ilustrácia sa dokonale vydarila. Popri nás sa prehnal nejaký bežec. Preskočil kaktus a letel ďalej. Jeremiáš len zalomil rukami: Komu mám hovoriť a koho varovať, čo by ma počúval?¹⁰

„Ja ti za tvoje slová ďakujem,“ povzbudil som ho a chystal sa rozbehnúť.

„Zastav sa na cestách, pozerať a skúmať dávne chodníky. Kde je dobrá cesta, po nej choď a nájdeš odpočinok pre svoju dušu!“¹¹ zaprorokoval mi na rozlúčku.

Preskakoval som kaktusy rôznych tvarov a farieb. Jedno však mali spoločné: chýbal im koreň. Poslednýkrát som sa obzrel na bambusový les s úzkou cestou uprostred. Jeremiáš tam stál, mával mi a ukazoval na bambusy, ktoré sa v porovnaní s kaktusmi týčili až do neba. Na okamih som si predstavil tie bambusy aj pod zemou – dlhočizné korene, ktoré sa rozvetvujú do šírky a hĺbky. Podzemný labyrint, ktorý prináša život vysmädutej duši. Vtom som za sebou začul hromový hlas prichádzajúci z diaľky, ktorý nemohol patriť nikomu inému než Jeremiášovi: „Nebud' kaktus, ale bambus!“

⁶ Pozri Jer 15:16, ⁷ Jer 20:9, ⁸ Pozri Prís 12:12, ⁹ Jer 17:8, ¹⁰ Jer 6:10a, ¹¹ Pozri Jer 6:16

Misia v Allahabade

Návšteva Carla Gustafa Severina

India s viac ako miliardou ľudí je obrovským misijným poľom. Na mnohých miestach počet kresťanov rastie, výnimkou nie je ani sever Indie, bašta hinduistov. Pán urobil úžasné dielo v meste Allahabad. Všetko to začalo jedným slovom, ktoré prijal istý líder pri modlitbe v jazykoch. Jeden z našich misionárov vyrozumel, že je to slovo Božie pre nás a vycestoval tam aj so svojou rodinou. Dostal sa do kontaktu s profesorom Lalom, ktorý pracoval na tamjšej univerzite a slúžil v kaplnke asi tridsiatim veriacim. Založili sme tam biblickú školu a vybudovali lidrov, ktorí začali šíriť

Na zhromaždenia prišlo 25 tisíc ľudí, ktorí prices-tovali zo všetkých okolitých miest

evangelium v danej oblasti. Odvtedy už ubehlo takmer 20 rokov a počet veriacich vzrástol na 40 000 a lídrami sú absolventi našej biblickej školy.

V decembri 2015 Allahabad navštívil aj evanjelista Carl-Gustaf Severin. Zhromaždenia sa konali počas Vianoc a Severin o svojich dojmach z návštevy povedal: „Allahabad sa nachádza v indickom štáte Uttarpradéš, ktorý má 200 miliónov obyvateľov. Na zhromaždenia prišlo 25 tisíc ľudí, ktorí prices-tovali zo všetkých okolitých miest, niektorí naozaj zďaleka. Stovky ľudí vydávali svedectvá o uzdraveniach, bolo to veľké Božie navštívenie.“

Víziou Slova života je vybaviť ľudí slovom viery. Na mnohých miestach sme videli, ako sa táto vízia naplňa a nesie

ovocie, pričom India nie je výnimkou. Tamojšie biblické školy znásobili počet cirkví, s ktorými sme v kontakte. Prvotinou bol zbor s 300 veriacimi na severe krajiny. Boh dal pastorovi onoho zboru sen, že kľúčom k rastu bude spolupráca so Slovom života.

Božie dielo rastie cez zbory a biblické školy

Vznikla cirkevná asociácia skladajúca sa zo zborov, ktoré sme osobne založili, alebo ktoré sú na nás napojené. Naša práca priniesla výsledok v podobe viacerých cirkví, ktoré vyslali svojich lídrov do našej biblickej školy. My sme ich vybavili do služby a žatvou sú novoobrátení veriaci, z ktorých viacerí taktiež prešli tréningom na biblickej škole. V centre Slovo života prostredníctvom špeciálneho programu pre lídrov odovzdávame vedomosti vedúcim zborov z provinčných miest. Prednedávnom sa v Indii uskutočnil týždeň zasvätený modlitbám a pôstom s cieľom zamerať sa na budúcnosť a ustanovenie cirkevnej asociácie. Veríme, že nás čakajú vzrušujúce časy a že Boh nám dá ešte mnoho ovocia na tomto poli.

Nápomocným je aj program biblického tréningového centra, ktorý má svoje korene v Uppsale. Ide o 50 lekcii z 8 predmetov. Absolventi biblickej školy, ktorí ukončili druhý ročník, majú oprávnenie vziať tento materiál, ísť na misijné pole a na jeho základe vyučovať a kázať. Minulý jar práve toto urobilo 5 mladých mužov, ktorí prostredníctvom kurzu svoje vedomosti odovzdali 460 Indom. Predpokladáme, že aj vďaka tomuto projektu zožneme veľkú žatvu, keď sa mladí kazatelia vyberú na indický vidiek a vybudujú ešte viac veriacich.

Študenti na biblických školách v Indii sú veľmi hladní po Bohu

JÁN KALVÍN (1509 – 1564)

ŠVAJČIARSKA REFORMÁCIA

V dobe, keď v Nemecku napredovala Lutherova reformácia a vo Švajčiarsku ostalo rozbehnuté reformné úsilie po Ulrichovi Zwinglim, prichádza na švajčiarsku scénu reformátor z Francúzska Ján Kalvín. Zo štúdia práva presedlal na teológiu a ako rímsky katolík zoznačiatku tvrdo vystupoval proti „luteranizmu“. V Paríži študoval na tej istej škole, kde neskôr aj hlavný iniciátor protirefor-

centre obchodu, zábavy a náboženstva, stretol už spomínaného **Guillaumea Farel**, ktorý tam pôsobil ako reformátor. Ten inštinktívne cítil, že Kalvín je ten správny človek na dokončenie reformácie. Kalvín váhal, že je príliš mladý, neskúsený, plachý a že potrebuje viac študovať, Farel ho nahovoril zostať. Pretože obyvatelia Ženevy boli veľmi nemorálni a nedisciplinovaní, Farel

Vo veku 27 rokov napísal svoje najvýznamnejšie dielo *Inštitúcia kresťanského náboženstva*.

mácie Ignác z Loyoly. Postupne sa však dostal pod vplyv reformátorov ako bol *Theodor Beza* a *Guillaume Farel*.

Často sa rozprával o veciach viery so svojím bratrancom **Olivetanom**, ktorý sa ako prvý pustil do prekladu Biblie z pôvodných jazykov do francúzštiny. Ten tvrdil, že na svete sú len dve náboženstvá: jedno vymyslené človekom, v ktorom sa človek snaží zachrániť sám seba rituálmi a dobrými skutkami, a druhé zjavené v Biblii, v ktorom človek nachádza záchranu len zdarma z Božej milosti. Kalvín toto „nové učenie“ odбил s tým, že predsa hádam nežil celý život v blude. No slová v ňom pracovali a krátko nato v slzách padol na kole-

Kalvínov vplyv Ženevu viditeľne transformoval.

na a v modlitbe Bohu zveril všetky svoje pochybnosti a úzkosti. Po svojom náhlom obrátení sa Kalvín rozišiel s Katolíckou cirkvou a začal aktívnu evanjelizačnú činnosť. Za to bol niekoľkokrát na krátku dobu uväznený a nakoniec musel z Paríža odísť. Spustili ho z okna na posteľných plachtách a ušiel prezlečený za vinohradníka s motykou na pleci.

Po úteku sa nejaký čas pod kryciami menami túlal po južnom Francúzsku, Taliansku a Švajčiarsku. V tej dobe, vo veku 27 rokov, napísal svoje najvýznamnejšie dielo *Inštitúcia kresťanského náboženstva*. Keď sa na ceste do Štrasburgu v roku 1536 zastavil v **Ženeve**,

a Kalvín spísal li vyznanie viery a pravidiá mestskej disciplíny.

Snaha presadiť ich však vyprovokovala organizovaný politický odpor a obaja reformátori museli mesto opustiť.

Po politickom prevrate v Ženeve sa v roku 1541 Kalvín do Ženevy vrátil. Hoci trvale zostal len jedným z mestských kazateľov, snažil sa zo Ženevy urobiť model zdokonalenej kresťanskej komunity. Kalvínov vplyv Ženevu viditeľne transformoval a škótsky reformátor *John Knox* vyhlásil, že je tam „**najdokonalejšia Kristova škola**“, aká kedy na zemi existovala od čias apoštolov. Ženeva sa stala útočiskom pre protestantských vyhnancoz z celej Európy. Kalvín bol výborným **kazateľom**. Od roku 1549 sa jeho kázne zapisovali

tesnopisom a veľa z nich bolo publikovaných. Napísal **komentáre** k mnohým biblickým knihám a niektoré z nich ešte stále majú cenu pre osvetlenie textu. Spolu s *Françoisom Rabelaisom* je považovaný za **spoluzakladateľa modernej francúzskej prózy**.

Samozrejme, že Kalvín nebol dokonalý – sám priznával občasné výbuchy hnevu, bol netolerantný a príliš často stotožňoval opozíciu voči svojej osobe s odporom voči Božiemu slovu. Zlý povest' získal aj vďaka učeniu o **predurčení** (ktorým je dnes známy najviac zo všetkého), čo je ale viac dielom jeho nasledovníkov. Ženevská reforma zahŕňala aj **prísnu morálku**, ktorá bola nielen povzbudzovaná, ale aj kontrolovaná a hriechy sa trestali väzením, exko-

munikáciou, vyhnanstvom alebo dokonca smrťou. Mnoho mladých ľudí neznášalo Kalvínovu prísnu disciplínu. Bol obvinený, že je „ženevským diktátorom“, hoci priamu politickú moc nemal. Najsmutnejší je prípad upálenia lekára Miguela Serveta za to, že šíril falošné učenie o Trojici. Kalvínov oponent **Sebastian Castellio** o prípade správne napísal, že upaľovanie heretikov je ďaleko od Kristovho Ducha a že popraviť heretika neznamená brániť učenie, ale zabiť človeka. Na Kalvínovu obranu treba povedať, že toto všetko treba chápať aj v kontexte doby a dedičstva, ktoré získal z predreformačných čias. Napriek všetkým nedostatkom sa rozbehol reformný prúd, ktorý neskôr viedol k ďalším reformným pohybom. Kalvínska reformácia sa rozšírila najmä do **Holandska** a **Škótska** a neskôr sa práve na jej pôde zrodili západné evanjelikálne a prebudenecké cirkvi.

Zdroje:

Pavel Hanes: *Dejiny kresťanstva*.

Banská Bystrica: *Trián*, 2007

Wikipédia – *Slobodná encyklopédia*

PuritanBoard.com

Tomáš Počai

Michal Vaněk

pastor Slova života Brno
na bohoslužbách v Bratislave

26. júna 2016 o 10:00

Tomášikova 30, 2. poschodie

Venujte svoje 2% Slova života na podporu práce s deťmi a mládežou

Do vyhlásenia o poukázaní 2% zo zaplatenej dane z príjmov
uveďte nasledovné údaje o prijímateľovi:
Obchodné meno alebo názov: Slovo života international Bratislava
Sídlo: Tomášikova 30, 821 02 Bratislava
Právna forma: občianske združenie
Identifikačné číslo prijímateľa (IČO): 30839998
(pozn.: pri vpisovaní IČO už za lomítko, tzv. SID, nepíšete nič)

Podrobné informácie a tlačivá na stiahnutie nájdete
na našej stránke www.slovozivota.sk.

PODPORTE MISIJNÉ A DOBROČINNÉ PROJEKTY

Jednotlivé projekty môžete podporiť na č. ú. 68434112 / 0200

Misijné a dobročinné projekty	var.symbol
časopis Víťazný život	11
evanjelizácie SR, Evanjelizačný partner	20
Dary na prácu zboru SŽ, Dobrovoľné príspevky	1
Pomoc sociálne slabým, Služba pomoci SŽ	22
Služba sirotám, Nadácia GF&H, Uganda	23
Celosvetová misia, Misia Livets Ord Uppsala	26
Podpora detskej služby, Detský tábor Slova života	54
Podpora projektu, Budova Slova života	3

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 800 kusov. Časopis
rozposielame zadarmo už na viac ako 1 450 adries.
Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí
verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi
vdaní za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo
jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou
poukážkou alebo sumu poukážete na:

VÚB BA – centrum,
č. ú.: IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112,
BIC: SUBASKBX, var.s. 11.

Internetové studium

*Myslel sis, že studovať na Biblické škole
pro tebe není možné?*

Nyní nabízíme jedinečnou příležitost absolvovat tuto školu z
pohodlí svého domova či kanceláře. Během 24 týdnů tě
v Biblické škole s celosvětovým dosahem budou vyučovat
zkušení učitelé 24 předmětů jako je Autorita a inspirace Bible,
Evangelizace a misie, Jak si připravit kázání a vyučování,
Uzdravení, Leadership aj.

Otevíráme v září 2016

*Teď je ten správný čas položit ve svém životě
pevné základy víry a připravit se
na budoucí povolání!*

Součástí bude také pět společných setkání v Brně,
kde proběhnou jednodenní semináře, vydáte se na misijní výjezd
a studium zakončíme graduací.

Více informací a on-line registrace na: www.bisb.cz

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 1/2016

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
ISSN 1338-1717, EV 3275/09
vychádza 3x do roka, marec 2016
16. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články,
svedectvá, reportáže, príbehy a oznamy o nových
knihách, a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, IČO 30 839 998
tel./fax: 02-20929311
e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady:
Peter Čuřík, Martin Hunčár, Lenka Bašnářová,
Tomáš Počai, Janka Hrivnáková, Maťo Kolodžejčík
Vizuálna koncepcia: Ľubica Tomašíková
Fotografie: Peter Čuřík, Katka Čuříková, Peter Čuřík ml., Mirka
Vajdová, Rune Borgsö, Anka Debnárová, Milan Horváth, Pavel Perašin
Ilustrácia na str. 19: Monika Bitterová. Prešlo jazykovou korektúrou.

PAMÄTNÝ DEŇ HOLOKAUSTU

KONGRES V GRUZÍNSKU

ZBOROVÁ LYŽOVAČKA

KONFERENCIA VIERY - 13. - 15. MÁJA 2016

piatok, nedeľa: Slovo života, Tomášikova 30, II. poschodie, Bratislava
sobota: NTC, trojhala, Príkopova 6, Bratislava

CARL-GUSTAF SEVERIN (ŠVÉDSKO)

Carl-Gustaf Severin spolu s manželkou Monikou pôsobia v zbore Slovo života vo švédskej Uppsale už od roku 1989. Carl-Gustaf je zameraným misionárom a za posledných 30 rokov precestoval 60 krajín, v ktorých hlásal evanjelium a vyučoval v biblických školách, predovšetkým v bývalom Sovietskom zväze. Severin si získal srdcia mnohých jedinečnými posolstvami, ktoré prinášajú nádej a vieru vo víťazstvo. V ostatných rokoch sa stal mentorom a mobilizátorom mladých ľudí pre misiu.

SRINI SUBRAMANYAM (DUBAJ)

Pastor Srini je zakladateľom a prezidentom El-Shadai Ministry a hlavným pastorm Church for All Nations (Cirkev pre všetky národy). Jeho túžbou a víziou je zasiahnuť národy evanjeliom, zvlášť tie, ktoré ešte dobrú zvesť nepočuli. Osobne vytrénoval tisíce služobníkov evanjelia v 30-tich krajinách sveta s víziou, aby sa stali misionármi vo vlastných národoch. Jeho zámerom je trénovať učeníkov v miestnom zbore a lídrov v podnikateľskom sektore, aby mohli ovplyvňovať národy. Pastor Srini spolu s manželkou Snehou bývajú v Dubaji a majú dve deti.

ÅKE CARLSON (ŠVÉDSKO)

Åke Carlson je výnimočným učiteľom Božieho slova, ktorý vedie rastúcu cirkev v Jeteborgu. Mnoho rokov vyučuje na biblických školách po celom svete, obzvlášť tému oslobodenia. Vyštudoval psychológiu, spolu s manželkou Kärstin majú syna a dcéru.

PROGRAM

PIATOK - TOMÁŠIKOVA 30

19:00 Zhromaždenie - Åke Carlson
chvály: SŽ Banská Štiavnica

SOBOTA - NTC, PRÍKOPOVA 6

9:30 Zhromaždenie - Carl-Gustaf Severin
chvály: BCC

13:10 Stretnutie pre lídrov
- Srini Subramanyam

14:15 Zhromaždenie - Åke Carlson
chvály: SŽ Bratislava

16:00 Zhromaždenie - Srini Subramanyam
chvály: SŽ Bratislava

18:30 Zhromaždenie - Carl-Gustaf Severin
chvály: SŽ Bratislava

NEDEĽA - TOMÁŠIKOVA 30

10:00 Zhromaždenie - Srini Subramanyam
chvály: SŽ Bratislava

Ži
s Kráľom!

17.-23.7.2016 - Penzión Kerametal, Látky, okr. Detva

Detský tábor Slova života 2016